

Odnowa Apostolstwa Modlitwy

**Droga Serca w służbie
światu
Apostolstwo Modlitwy**

Dokument roboczy

Claudio Barriga SJ

w Rzymie, 20 czerwca 2012 r.

tłumaczenie: Krajowy Sekretariat AM

Wstęp

0. Odnowa

Dlaczego odnowa?

Dlaczego Apostolstwo Modlitwy?

Co powinniśmy odnowić w AM?

Kto odnawia AM?

1. Diagnoza

Jakiej rzeczywistości odpowiadamy?

Diagnoza społeczno-kulturowa i religijna

Diagnoza teologiczna i eklesjalna

Diagnoza historyczna i pastoralna

2. Inkulturacja

Wyzwania inkulturacji AM

Przeformułowanie AM

Hasła

Sześć wskazań operacyjnych

Drogi wychodzenia na zewnątrz dla zinkulturowanego AM

3. Inspiracyjny plan formacji w AM

Główna treść AM: *Droga Serca*

Osoba, jaką Jezus pragnie formować w AM: duchowy profil apostoła modlitwy

4. Potrzeby i nadzieje ludzkości i Kościoła (intencje papieskie)

Tematy papieskich intencji do modlitwy

Nasze podejście do intencji

Lokalne intencje modlitwy

5. Globalne struktury AM i modele operacyjne

5.1. Struktura globalna

Obecna struktura

Nowa struktura: globalna sieć modlitwy

Biuro AM w Rzymie

Styl pracy

5.2. Trzy modele operacyjne

A. AM – model działania cyfrowego

B. AM – model działania w służbie lokalnego kościoła

C. AM – model stowarzyszenia młodzieżowego: Eucharystyczny Ruch Młodzieży

6. Narzędzia ewaluacji

Kwestionariusz

Dodatki

Dodatek 1: Historyczne korzenie AM w ich odniesieniu do teraźniejszości

Dodatek 2: AM posumowane w trzech zdaniach

Dodatek 3: Plan modlitwy osobistej

Dodatek 4: Plan modlitwy w grupie

Wstęp

Wstęp

Prezentuję Wam dokument, który powinien nas poprowadzić w wyzwaniu odnowy Apostolstwa Modlitwy (AM). Jest to odpowiedź na prośbę naszego Dyrektora Generalnego, Ojca Adolfo Nicolasa. Jak zapewne wiecie, aby osiągnąć ten cel, AM rozpoczęło proces głębokiej rewizji, która trwa już ponad dwa lata. Ukończyliśmy **pierwszą fazę** tej odnowy, w której zebraliśmy informacje i otrzymaliśmy sugestie od wielu osób w krajowych centrach AM, w tym wielu jezuitów, jak i osób niebędących częścią AM. Międzynarodowa Rada Doradcza spotkała się w Rzymie dwa razy z Ojcem Nicolasem, aby przedyskutować te problemy. Było też wiele spotkań Rady poprzez Internet, wymieniliśmy także wiele maili, aby utworzyć ten dokument.

Obecny tekst jest początkową konkluzją tego procesu, z nim zaś zaczynamy to, co nazywamy **drugą fazą** odnowy AM. Jest to dokument, który dostarczamy AM na świecie *ad experimentum*, jako że nie pretenduje on do tego, by być ostatnim słowem w tym temacie. Teraz musimy pójść dalej, ku etapowi wprowadzania go w życie, który to etap będzie się składał z nowej treści i specyficznych modeli. To, co tutaj zamieszczamy, w dalszym ciągu wymaga uzgodnienia z rzeczywistością i nadal potrzebujemy rozmów z krajowymi zespołami AM. Dopiero kiedy zaczniemy lokalne wprowadzanie naszej propozycji wśród zwykłych ludzi, którzy są celem działania AM, dowiemy się, czy nasz plan działa, czy też nie, oraz które części działają lepiej niż inne. To, co zostało założone i zaproponowane przez biuro w Rzymie, musi znaleźć zastosowanie w rzeczywistych sytuacjach, wśród prawdziwych ludzi.

A zatem po raz kolejny, w czasie tej fazy, bardzo ważne dla nas będzie współuczestnictwo biur oraz zespołów AM z całego świata, aby pokazać nam, w jaki sposób iść naprzód. Uniwersalna wizja AM powinna przejść do prostych oraz konkretnych praktyk użytecznych dzisiaj, jak to było zazwyczaj w tradycji AM. Tylko tym sposobem, jak to będzie wyjaśnione później, AM będzie mogło utrzymać się w "stanie ciągłej odnowy". Celem zaś tego dokumentu jest zasugerować pewne struktury i ścieżki, które mogą nam pomóc osiągnąć ten cel.

"Serce" tej nowej propozycji może być odnalezione na stronach, gdzie wyjaśniany jest plan duchowy AM, nazwany "Drogą Serca". Wierzmy, że to jest najważniejsza część tego dokumentu i że jest to część, która poprowadzi ducha odnowy.

Praktyczne struktury odnowionego AM są w piątej sekcji dokumentu, gdzie mówimy o trzech modelach operacyjnych. Te modele są podstawą do zrozumienia konkretnych form wdrażania tej odnowy w rzeczywistość.

Odnowa Apostolstwa Modlitwy

Na pewno wielu członków AM nie przeczyta całego dokumentu, ale mogą się przynajmniej zapoznać z tymi częściami propozycji. Można je przedyskutować w lokalnych zespołach AM, a te mogą nam przesłać komentarz zwrotny.

Prosimy Was zatem o przeczytanie tego dokumentu, o podzielenie się nim, omówienie go z każdym, kto byłby tym zainteresowany, oraz o poinformowanie nas o Waszych spostrzeżeniach i wkładzie na dwa sposoby:

Pierwszy: Odpowiedź zwrotna na kwestionariuszu 1, który można znaleźć na końcu tego dokumentu w sekcji 6 (Narzędzia ewaluacji) – do 1 grudnia. Odpowiedź przekażcie Koordynatorom Kontynentalnym.

Drugi: Rok po otrzymaniu tego dokumentu, kiedy już zaczniecie wcielać w życie te propozycje w Waszych lokalnych wspólnotach AM, prześlemy Wam drugi kwestionariusz, który posłuży do przeanalizowania Waszego postępu, Waszych sukcesów i trudności, które napotkaliście.

Jesteście częścią światowego laboratorium, które oświeci nas w miarę jak będziemy mierzyć się z wyzwaniem odnawiania AM, żeby mogło lepiej służyć naszym ludziom.

Życzę Wam wszystkim owocnej pracy. Pozostańmy zjednoczeni w modlitwie za siebie nawzajem, tworząc między nami rzeczywistość światowej sieci modlitwy serc oddanych służbie planom Serca Jezusa.

Niech towarzyszy nam Maryja, która zachowywała wszystkie sprawy w swoim sercu.

Claudio Barriga D. SJ
Delegat Dyrektora Generalnego
Apostolstwa Modlitwy
i Eucharystycznego Ruchu Młodzieży

Odnowa

0 – Odnowa

Dlaczego odnowa?

Wyzwanie do odnowy Apostolstwa Modlitwy nie jest wydarzeniem odizolowanym; jest bowiem częścią wielkiego wyzwania naszych czasów, którym jest odnowa ewangelizacji i metod pastoralnych w Kościele. Powinno być ono podejmowane w kontekście zaproszenia Ojca Świętego do przeprowadzania Nowej Ewangelizacji. Nasz Dyrektor Generalny, Ojciec Adolfo Nicolas wskazał nam, że odpowiedź na to wezwanie wymaga szczególnie od nas, jezuitów, oraz AM – które jest pracą apostołską powierzoną nam przez Papieża – wielkiej dawki kreatywności i duszpasterskiej śmiałości. Dwa lata temu powiedział on Międzynarodowej Radzie Doradczej: “Każde pokolenie musi odnawiać swoją wiarę, swoje powołanie i swoją misję”, a przy wielu okazjach zapraszał wszystkich jezuitów do “odnowienia Towarzystwa Jezusowego”. Musimy konsekwentnie patrzeć dalej i głębiej.

Ojciec Generał prosi nas o poważne odnowienie AM, nie jedynie o dostosowanie czy odświeżenie go. Zaprasza nas do bycia wolnymi i przejścia ponad tym, z czym jesteśmy już zaznajomieni, do wzięcia zmian kulturowych na poważnie i mówienia nowymi językami dnia dzisiejszego. Wezwał nas do bycia otwartymi na Ducha i Jego świeżość i do uwierzenia, że jest coś, czego możemy się nauczyć – że wraz z AM możemy zaoferować nowatorską propozycję o ewangelicznym smaku, odpowiednią dla każdej kultury. Jest jasne, że odnowa zaczyna się w każdym z nas, a jej podstawą jest postawa wewnętrznej wolności, gotowości do “pozwolenia na własne odrodzenie” i bycia zaskoczonym przez Ducha. To jest wewnętrzny stan, którego potrzebuje każdy, kto pragnie odnowy.

Dlaczego Apostolstwo Modlitwy?

W wielu sektorach Towarzystwa Jezusowego i prawdopodobnie również w Kościele, wizerunek apostołski AM jest mniej niż korzystny. Wysiłki Ojca Petera Hansa Kolvenbacha w roku 2003, aby ulepszyć wizerunek AM w Towarzystwie Jezusowym, nie dały zbyt wiele. Wielu nadal postrzega je jako przestarzały apostołat, należący jedynie do przeszłości, z przeterminowanym językiem teologicznym, który nie jest w stanie odpowiedzieć duchowym potrzebom współczesności. Z tego powodu jest postrzegane jako nieadekwatne do zadania stworzenia znaczącego ruchu duchowego. Rzeczywiście, Towarzystwo Jezusowe poświęca swoje środki i energie dla innych posług, które wydają się bardziej współczesne i interesujące. Do tego dochodzi nieprawidłowy często obraz AM jako będącego w kryzysie, zmierzającego ku upadkowi, czasem wręcz jako “pobożności dla starszych pań”, na pewno nieprzemawiającej do młodszych pokoleń.

Dlaczego więc mamy się interesować odnawianiem AM, jeśli Kościół i Towarzystwo pełnią inne duchowe posługi, które dobrze sprawdzają się w rozmaitych obszarach? Skoro AM jest w kryzysie, upada albo też nie jest przekonujące, dlaczego nie pozwolić mu umrzeć i sprawić mu zasłużony, pobożny pogrzeb? Co jest tak wyjątkowego w AM, czego nie można znaleźć w innych typach służby Ewangelii i Kościołowi? Co zasługuje na zaangażowanie ze strony Towarzystwa Jezusowego?

Dwie odpowiedzi:

– **AM jako apostołskie narzędzie w rękach TJ pokazało, że ma zdolność dotrzeć do mas ze swoim prostym i głębokim przekazem duchowym. W przeszłości AM sukcesywnie rozszerzało swój eucharystyczny program codziennej modlitwy i ofiarowania.** Tak dzieje się nadal w krajach, gdzie klasyczna struktura AM w grupach parafialnych (grupach Serca Jezusa) jest żywa i ma się dobrze. Ale także prawdą jest, że w tych krajach, gdzie AM nie zostało odświeżone teologicznie ani metodologicznie, jest ono atrakcyjne prawie wyłącznie dla osób starszych i jedynie dla nielicznych młodych. A zatem chociaż AM już ofiarowało wielu ludziom prawdziwą służbę, nie będzie ono miało przyszłości bez radykalnej odnowy. Jego przestarzałość wyjaśnia niemalże powszechny brak zainteresowania AM wśród dzisiejszych jezuitów.

– **AM jest służbą duchowości w Kościele i dla Kościoła, powierzona TJ przez Papieża:** jesteśmy zainteresowani podtrzymaniem i umocnieniem tej więzi z lokalnym i powszechnym Kościołem, co jest doskonale zgodne z obecnymi wskazaniem dla TJ i z tym, o co Ojciec Święty ostatnimi czasy nas prosił. AM chce się zredefiniować jako światowa sieć modlitwy w służbie misji Kościoła oraz jako apostołska szkoła dla laikatu, działająca wewnątrz ich serc. Jako służba całemu Kościołowi, AM może również spełniać funkcję jednoczenia katolików różnych opcji, będąc niejako mostem dla różnych stylów w Kościele.

Co powinniśmy odnowić w AM?

Tym, czego na pewno nie powinniśmy zmieniać, jest **oryginalna intuicja duchowa AM**, która dała chrześcijanom sposób doświadczania misji Chrystusa w Kościele. Intuicja ta dała sposób czynienia Serca Jezusa swoim własnym, poprzez praktykę ofiarowania, a zatem dzielenia życia z Chrystusem i wnoszenia wkładu w Jego misję realizowaną przez Kościół. To praktyczny sposób życia Eucharystią i kapłaństwem powszechnym ze chrztu, przez ofiarowywanie własnego życia w jedność z Chrystusem, który z kolei ofiarowuje swoje życie Ojcu. Była to służba modlitwy ofiarowanej zarówno lokalnemu, jak i powszechnemu Kościołowi. Owa dynamika duchowa (która musi zostać oddzielona od teologii specyficznej dla tamtego czasu) wcielona dzisiaj, w takiej czy innej formie, musi pozostać w samym sercu Apostolstwa Modlitwy jako jego esencjalna tożsamość.

Ta duchowa intuicja pozostaje silna i aktualna dzisiaj. Nadal daje sensowną odpowiedź na duchowe potrzeby i poszukiwania ludzi nam współczesnym. Wydaje się, że nasze odnoszenie się do języka serca jest dobrze rozumiane w większości nowoczesnych kultur i że pozwala nam wyrażać oraz mobilizować naszą wewnętrzną energię. Przez tę symbolikę możemy zaprezentować propozycję będącą zarazem wyzwaniem dla tych, którzy poszukują głębokiego zaangażowania z Chrystusem w ich codziennym życiu. To jest cel i motywacja do odnowy AM. Wierzmy, że ten instrument apostołstwa może ciągle pomagać dzisiejszym chrześcijanom w życiu w bezpośredniej relacji z Jezusem Chrystusem, co z kolei obudzi w nich wolę współpracy w Jego misji.

Pożądanym rezultatem wobec tych, którzy żyją stylem AM, jest wzrastanie w utożsamianiu z Chrystusem własnego życia oraz większe zaangażowanie na rzecz Kościoła i świata. Metoda modlitwy w AM – “z serca” – jak proponujemy dalej, nigdy nie może być sposobem ucieczki

przed historią czy rzeczywistością i jej problemami, natomiast musi być i pozostać źródłem przemiany własnego życia.

Odnowa jest potrzebna, ponieważ język i metody używane przez AM dawniej, już nie są najbardziej adekwatnymi dla dotarcia do mężczyzn i kobiet współczesnych i przyszłych. Chcemy przekazywać nasze praktyki i modlitwy, naszą teologię i metody w sposób, który porywa serca ludzi i który rzeczywiście zmienia ich życie.

Twierdzimy zatem w tym dokumencie, że do odnowy AM potrzebujemy nowych sposobów pracy, nowego języka, nowych struktur narodowych i międzynarodowych. Nie prezentujemy jeszcze pewników czy definitywnych odpowiedzi. Sami poszukujemy ścieżki i oferujemy pewne wskazówki. Prezentujemy propozycje eksperymentalne, używając raczej prowizorycznego, nie definitywnego języka. Robimy to w dialogu z wymaganiami zmieniającego się świata i słuchamy Ducha. Ukierunkujemy nasze rozeznanie lepiej, kiedy dowiemy się o sposobach wprowadzania tych propozycji w życie w warunkach lokalnych, oceniając ich przebieg w uporządkowany sposób, wprowadzając udoskonalenia w trakcie. Krótko mówiąc, te strony i to podejście powinny położyć fundamenty pod AM, które będzie “w stanie ciągłej odnowy”.

Kto odnawia AM?

Krajowi Sekretarze AM na świecie wraz ze swoimi współpracownikami są proszeni o bycie protagonistami odnowy. Zachęcamy Was to szukania współpracy z innymi, do konsultowania się ze wszystkimi, którzy mogą pomóc.

Proces odnowy będzie prowadzony przez międzynarodową grupę Doradców AM, a przewodniczyć mu będzie Delegat Dyrektora Generalnego AM w Rzymie.

Koordynatorzy Kontynentalni AM/ERM będą prowadzili nadzór nad wprowadzaniem propozycji zawartych w tym dokumencie. Będą dbać o wsparcie państw w swoim regionie w razie, gdyby pojawiły się trudności.

Ten dokument

Ten dokument rozwija sześć wymiarów czy też obszarów, w których pojawiła się potrzeba wprowadzenia nowego podejścia, modeli i praktyk, które będą mogły uczynić odnowę AM rzeczywistością:

1. Diagnoza
2. Inkulturacja
3. Inspiracyjny plan formacji w AM
4. Nadzieje i potrzeby ludzkości i Kościoła (comiesięczne intencje papieskie)
5. Struktury pracy AM (struktura globalna i modele operacyjne)
6. Narzędzia ewaluacji.

Cele i etapy działania

Cel 1: Rozesłać ten dokument, aby rozpocząć drugą fazę procesu odnowy AM.

Działanie 1: Zgodnie z instrukcjami Dyrektora Generalnego, Biuro Międzynarodowe roześle cyfrową wersję tego dokumentu w trzech językach (angielskim, francuskim i hiszpańskim) do wszystkich krajowych biur AM na świecie.

Działanie 2: Jako dodatek do cyfrowej wersji, które będą w obiegu, Biuro Międzynarodowe może zaoferować egzemplarz wydrukowany (kserokopię) tego dokumentu dla tych, którzy sobie tego zażyczą.

Działanie 3: Biuro Międzynarodowe przygotowuje do publikacji wydzielone sekcje tego dokumentu: *Droga Serca* oraz *Trzy momenty modlitwy*.

Działanie 4: Biuro Międzynarodowe przygotowuje broszurę z ogólną prezentacją AM/ERM wraz z niektórymi kluczowymi zagadnieniami naszej odnowy.

Uwaga: Wszystkie te publikacje będą przygotowywane po angielsku, hiszpańsku i francusku.

Cel 2: Wprowadzić w życie i skontrolować cele i strategie odnowy na poziomie światowym.

Działanie 1: Biuro Międzynarodowe poprosi o odpowiedź w ciągu czterech miesięcy (do 1 grudnia) na pytania z pierwszego kwestionariusza, które powinny być wysłane do Koordynatorów Kontynentalnych.

Działanie 2: Sekretariaty Krajowe zorganizują warsztaty na temat zawartości tego dokumentu roboczego.

Działanie 3: Sekretariaty Krajowe podzielą się tym dokumentem z tymi, którzy mogą wnieść swój wkład w proces odnowy, konkretnie do Prowincjała lub innych jezuitów, Centrów Duchowości, kongregacji religijnych o duchowości Serca Jezusa lub też innych instytucji po to, aby zasięgnąć ich opinii.

Działanie 4: Międzynarodowa Rada AM zaproponuje kalendarz procesu odnowy.

Działanie 5: Międzynarodowa Rada AM przygotowuje i opublikuje przewodnik zaktualizowanego AM.

Diagnoza

1 – Diagnoza

Jakiej rzeczywistości odpowiadamy?

Odpowiednia propozycja dla odnowionego AM będzie zależała od prawidłowej diagnozy. Im szersza i poważniejsza jest diagnoza, tym lepiej. Aby odpowiedzieć w sposób adekwatny kulturze, której chcemy służyć, wcielimy w nasze narodowe plany i strategie wkład różnorodnych diagnoz na temat obecnej rzeczywistości poszczególnych krajów i naszych ludzi.

Robienie diagnozy ani do nas nie należy, ani też nie mamy odpowiedniej wydolności, żeby jako AM przeprowadzić ją samemu, zwłaszcza że inni robią to lepiej. Posłużymy się zatem istniejącymi raportami i poprosimy o współpracę instytucje, które specjalizują się w tego typu analizach, a jeśli będzie to możliwe, będziemy z nimi bezpośrednio współpracować. Biuro Międzynarodowe oraz koordynatorzy regionalni mogą pomóc (o ile będzie to potrzebne) w nawiązaniu kontaktu z odpowiednimi instytucjami na każdym kontynencie.

Należy wziąć pod uwagę **trzy typy diagnozy**:

1. Diagnoza społeczno-kulturowa i religijna
2. Diagnoza teologiczna i eklesjalna
3. Diagnoza historyczna i pastoralna.

Diagnoza społeczno-kulturowa i religijna

Z powodu wielkiego zróżnicowania pomiędzy regionami, diagnozy – aby były jak najbardziej użyteczne – muszą być wykonywane na poziomie lokalnym. Ogólne wskazania mogą być znalezione w dokumentach Towarzystwa Jezusowego lub innych dokumentach Kościoła. Teksty z 35. Kongregacji Generalnej TJ, ze szczególnym wskazaniem na dekrety 2.20 – 2.24 oraz 3.8-11, są do tego tematu jak najbardziej odpowiednie.

Ostrożnie wspominamy o obecności pewnych sytuacji, na które AM musi odpowiedzieć z perspektywy globalnej, jako pierwsze podejście do stworzenia społeczno-kulturowej diagnozy.

- Tym, którzy poszukują Boga w świecie oszukany niespełnionymi obietnicami technologii, polityki oraz kapitalizmu, AM oferuje duchową drogę przez codzienną modlitwę, która w samym centrum stawia osobę ludzką.
- W świecie, który jest spragniony sprawiedliwości, pokoju i pojednania, w świecie okaleczonym przez biedę i przemoc, AM mobilizuje chrześcijan, aby poszerzyli swój horyzont za pomocą globalnego wezwania do modlitwy, które kieruje do nas w każdym miesiącu Ojciec Święty.
- W zglobalizowanym i wewnętrznie zależnym świecie oraz w kulturze popierającej autonomię i chwilę obecną, AM może dać poczucie jednostkowości oraz przynależności do ogólnoswiatowej sieci modlitwy, która promuje połączoną modlitwę za siebie

nawzajem, we wspólnym zabieganiu o budowanie lepszej przyszłości. Jest to sieć, która ma potencjał do zjednoczenia członków AM między sobą, z Kościołem, z ludzkością oraz z Sercem Jezusa.

- Używając nowego języka komunikacji i sieci społecznych, AM nowym pokoleniom, naznaczonym przez kulturę cyfrową, sekularyzację i brak zaufania instytucjom religijnym, oferuje poczucie sensowności codziennego życia w duchowej komunii z milionami ludzi.
- Treści intencji papieskich, z których wiele ma odniesienie uniwersalne, dają podstawę do dialogu ekumenicznego i wspólnych inicjatyw pomiędzy różnymi grupami religijnymi i cywilnymi, umożliwiając włączenie różnorodnych czynników zarówno religijnych, jak i świeckich, katolickich i niekatolickich.
- AM jest odpowiednie do pracy dla jedności i pojednania pomiędzy katolikami, jako że podkreśla naszą wspólną miłość do Kościoła. Co więcej, fakt, że łączy ono w sposób jasny wiarę i sprawiedliwość, jednocześnie zachowując silny związek i poczucie Kościoła, czyni AM mostem pomiędzy różnymi orientacjami katolickimi.
- W odpowiedzi na potrzebę duchowej formacji laikatu w wielu różnego rodzaju wspólnotach chrześcijańskich, AM proponuje metodę modlitwy oraz apostołstwa w codziennym życiu. Szkoła Serca, proponowana w tym dokumencie, jest podróżą wiary, której celem jest zapalenie czy też rozpalenie na nowo iskry poczucia bycia uczniami Jezusa między chrześcijanami.

Cele i etapy działania

Cel 3: Zdobyć kontaktu z instytucjami specjalizującymi się w badaniach społeczno-kulturowych i religijnych w każdym z regionów, zapoznanie się z ich publikacjami oraz prośba o konkretną pomoc, jeśli to okaże się potrzebne.

Działanie 1: Biuro Międzynarodowe przygotowuje listę instytucji (z preferencją dla tych, które mają jakieś powiązanie z TJ), które mogą podać aktualne badania społeczno-kulturowe i religijne, w każdym regionie świata.

Działanie 2: Każdy krajowy zespół nawiąże kontakt z najbliższą instytucją i wcieli jej wkład w planowanie strategiczne.

Diagnoza teologiczna i eklezjalna

We wczesnym chrześcijaństwie, później zaś w połowie dziewiętnastego stulecia, eklezjologia i teologia misji była bardzo różna od tej dzisiejszej. Misją Kościoła było podjęcie działań w dalekich krajach, zaś prototypem apostoła był ktoś, kto opuścił dom, aby głosić Chrystusa tym, którzy Go nie znali. Członek AM miał na myśli ten właśnie ideał chrześcijanina i pragnął urzeczywistniać go w swoim codziennym życiu, choćby w mniejszej skali, przede wszystkim przez modlitwę. Ta wizja teologiczna wpłynęła na kierunek obrany przez AM, jak również na

formę, w jaką została wcielona pierwotna intuicja AM. Grupy parafialne AM oraz rozmaite praktyki pobożności niemalże rozkwitły w prawie wszystkich krajach chrześcijańskich, uwidaczniając i czyniąc tę inicjatywę modlitwy za misje bardziej konkretną.

Eklezjologia Ludu Bożego Vaticanum II oraz współczesna teologia przeddefiniowała tożsamość ochrzczonych świeckich, obecnie postrzeganych jako ludzie powołani do świętości w Kościele, który jest w dialogu ze światem oraz w służbie światu. Dziś misja Kościoła i świeckiego apostołatu jest widziana jako "zakwaszanie ciasta" w świecie, który w dużej części utracił swoje chrześcijańskie odniesienia i który domaga się przede wszystkim świadectwa i spójności życia. Dziś wydaje się ważniejszym danie priorytetu wewnętrznej, wychowawczej ścieżce, która wskazywałaby na osobiste zidentyfikowanie się z Chrystusem.

Nie zdradzając swojej pierwotnej intuicji, AM obecnie pragnie zaprezentować się jako ścieżka, mająca swoje źródło w ludzkim sercu, które jednoczy się z Sercem Jezusa i które jest posłane do serca świata. AM pragnie formować osobę, która nie tylko stanie się służą wewnątrz Kościoła, ale przez modlitwę i efektywne działania sprawi, że Chrystusowe pojednanie stanie się w świecie bardziej obecne.

Ta ścieżka musi zostać podjęta w duchu Nowej Ewangelizacji, do której wzywa nas Kościół. To nam da ramy teologiczne i eklezjalne, w obrębie których chcemy się poruszać, a zarazem pomoże nam mówić odpowiednim dla dzisiejszego świata językiem.

Gdy przyjrzymy się głębiej pewnym tematom (takim jak zaktualizowana refleksja o Sercu Jezusa czy też o tym, co nazywane jest "ukrytym życiem" Jezusa), będziemy mogli postępować w budowaniu teologicznych podstaw, na których oparta zostanie odnowa AM. Nowe AM będzie wzbogacane w regularnym dialogu z nową teologią.

Cele i etapy działania

Cel 4: Ustanowienie podstaw do dialogu z teologami oraz teologami pastoralnymi, który to dialog pomoże nam dostosować i ulepszyć naszą propozycję dla AM w świetle pytań współczesnej teologii.

Działanie 1: W nadchodzących miesiącach Biuro Międzynarodowe ustanowi Radę Teologiczną, która będzie pomagać AM. Jej funkcją będzie wydawanie opinii na temat materiałów produkowanych przez krajowe AM i ERM oraz oferowanie tekstów i wskazówek, które będą rzucać światło na naszą propozycję duchową.

Działanie 2: Cyfrowa biblioteka dokumentów teologicznych i dodatków na tematy, którymi się interesujemy, będzie utrzymywana i poszerzona na naszej międzynarodowej stronie.

Działanie 3: Biuro Międzynarodowe zbierze istniejące materiały tworzone przez różne krajowe centra AM i zwróci się z prośbą do wybranych autorów o przygotowanie artykułów, które pomogą nam wzbogacić nasze podstawy teologiczne i które będą służyć do napędzania naszych programów formacyjnych.

Działanie 4: Biuro Międzynarodowe roześle w ciągu paru miesięcy dokument prezentujący ramy teologiczne Nowej Ewangelizacji, w których chcielibyśmy przeżyć proces odnowy.

Diagnoza historyczna i pastoralna

AM zrodziło się w roku 1844 jako droga, która zapraszała młodych seminarzystów jezuickich i zwykłych katolików do jednoczenia codziennego życia z Chrystusem i współpracowania w misji Kościoła. Uczyli się, zawierając się Mu, i odkrywali, że wszystkie szczegóły codziennego życia mogły być miejscem wykorzystanym do życia Jego misją. To było wymagające duchowe wyzwanie dla tych, którzy chcieli dać Panu więcej, jako że AM proponowało zidentyfikowanie ich życia z Chrystusem i dyspozycyjność dla Jego misji przez dwadzieścia cztery godziny na dobę.

Ryzykując zbytne uproszczenie i utratę pierwotnego ducha, AM stało się popularne i zostało przełożone na praktyki połączone z pobożnością do Najświętszego Serca Jezusa. Wraz z szybkim rozprzestrzenianiem się grup AM oraz osobistych pobożności, modlitwa ofiarowania stała się praktyką powszechną. Codzienne ofiarowanie było elementem centralnym, ze szczególnym naciskiem na intencje papieskie i misyjne Kościoła. Była to era wielkiego zapału misyjnego wśród chrześcijan, a więc nowa propozycja znalazła natychmiastową akceptację wśród katolików, którzy chcieli współpracować z misją Kościoła *ad gentes*. AM było zorganizowane w tradycyjnym stylu, a modlitwa ofiarowania stała się tylko jednym z wielu licznych elementów praktyk pobożności. Tym sposobem AM dobrze służyło pobożności w tym czasie w historii, ale w miarę upływu czasu, AM zaczęło tracić swój pierwotny duch radykalizmu i nie dało rady go odnowić.

Sekcja młodzieżowa AM, Krucjata Eucharystyczna, została stworzona we Francji w 1914 roku w celu chrześcijańskiego edukowania dzieci. Zrodziła się w okresie politycznego napięcia w Europie, przed pierwszą wojną światową, i od samej chwili jej powstania Papież prosił dzieci z AM o modlitwę o pokój. Krucjata Eucharystyczna rozszerzyła się szybko, a jej członkowie pojawili się we wszystkich tradycyjnie katolickich krajach, stając się prawdziwą "dziecięcą armią Papieża". W parę lat później rozszerzyła się ona poza granice Europy i rozrosła się w Indiach, Wietnamie i kilku krajach afrykańskich. Krucjata Eucharystyczna rozwijała się w kolejnych latach, ale traciła swoje wyraźne połączenie z AM, a jeszcze bardziej z TJ. Stała się niezależnym ruchem wprowadzanym w diecezjach, pozostającym w granicach państw i niemającym ogólnoświatowej koordynacji, która dałaby jej międzynarodową jedność. Krucjata Eucharystyczna wzrastała na rozmaite sposoby i nadal wykazuje brak jedności. W niektórych krajach jest ona ruchem przyjmującym dorosłych, którzy jeszcze jako młodzież przeszli przez jej szeregi, i jako ruch ma tysiące członków. W 1962 roku Krucjata została dogłębnie przetransformowana i dziś jest znana jako Eucharystyczny Ruch Młodzieży (ERM) [*oryg. Eucharistic Youth Movement – EYM*]. Ruch ten w ogromnej większości (choć nie we wszystkich) z pięćdziesięciu krajów, gdzie jest aktywny, przyjął nową nazwę. Liczby członków ERM w Wietnamie, na Madagaskarze i w Indiach, w trzech krajach o największej liczbie członków, osiągają około 250 000 w każdym z krajów.

Dzisiejszy kontekst społeczny bardzo się zmienił, odkąd AM i Krucjata Eucharystyczna się narodziły. A świat nadal szybko się zmienia. Katolicy znajdują się w nowej sytuacji egzystencjalnej i eklezjalnej. Ale wierzymy, że pierwotny zamysł AM, jeśli zostanie dobrze zrozumiany, pozostanie aktualny. Ludzie dziś, podobnie jak w przeszłości, potrzebują

wymagającej ścieżki duchowej, która nada znaczenie ich życiu i wezwie ich do większego poświęcenia Chrystusowi oraz braciom i siostram.

Ta odnowa ostatecznie poszukuje ocalenia dla pierwotnego zamysłu i ducha AM – apostołskiej dyspozycji zwyczajnego chrześcijanina, a także uczynienia jej osiągalną dla ludzi dzisiaj. Odnawiamy AM, by ludzie mogli zrozumieć, iż są naprawdę powołani do bycia apostołami, zobowiązani wraz z Jezusem do służby światu. Chcemy dać tym, którzy być może nigdy nie odprawiają *Ćwiczeń Duchowych* świętego Ignacego, sposób uczynienia swoim własnym apostołskiego dynamizmu kontemplacji Króla (“Oto jestem, Panie”), ofiarowania samego siebie (“Zabierz, Panie, i przyjmij...”) oraz jedności umysłu i serca ze Zmartwychwstałym Panem.

Co historycznie przyjęło dla wyrażenia tego kształt jako modlitwa ofiarowania AM, dziś możemy spróbować ubrać w nowe formy.

Cele i etapy działania

Cel 5: Zbadać historyczny i religijny kontekst, w którym AM się zrodziło, aby lepiej zrozumieć unikalność tej duchowej propozycji w tamtym czasie. Lepsza baza historyczna uczyni bardziej owocną refleksję o wkładzie, który mamy dać współczesnej kulturze.

Działanie 1: Międzynarodowa Rada AM określi dokumenty (książki i artykuły), albo zwróci się o pomoc do historyków, by pomogli nam lepiej zrozumieć religijny charakter czasów, z których pochodzi AM.

Działanie 2: Biuro Międzynarodowe przeprowadzi badania historyczne, które zostaną udostępnione na międzynarodowej stronie internetowej w trzech językach.

Inkulturacja

2 – Inkulturacja

Wyzwania inkulturacji AM

Odnawiając AM, będziemy mieli na uwadze potrzebę przystosowania i inkulturacji różnych propozycji zasugerowanych tutaj do lokalnej rzeczywistości. **Nie będzie pojedynczej formuły czy formy, która w odnowionym AM będzie możliwa do zastosowania wszędzie.** Propozycje i inicjatywy muszą szanować zróżnicowane wrażliwości i potrzeby lokalnych kultur. Przystosowując AM do różnych krajów, ono samo będzie ubogacane przez wielokulturowy świat, któremu służymy.

Jednym z aspektów inkulturacji będzie zatroszczenie się o język, którego używamy do promowania AM. Będziemy się starać przystosować język do obrazów i symboli z codziennego życia, które są przez wszystkich rozumiane. Będziemy unikać nadmiernego używania języka kościelnego. Chcemy czerpać inspirację z języka biblijnego i przypowieści, kiedy tylko to możliwe. Używanie kulturowej i społecznej diagnozy, dialog, który będziemy podtrzymywać z ludźmi pomagającymi nam w utrzymaniu naszej teologii na aktualnym poziomie, a ponadto współpraca z młodymi osobami pomogą nam mówić językiem, który niesie znaczenie dla dzisiejszego świata.

Przeformułowanie AM

Współczesne wyrażenie charyzmatu czy też *raison d'être* (racji bycia) AM może być znalezione w formule misji ze spotkania Rady Międzynarodowej w listopadzie 2011 roku w Rzymie.

Formuła Misji AM

AM, które zostało powierzone TJ przez Stolicę Świętą, jest międzynarodową siecią modlitwy, która – poprzez prowadzenie ludzi ku osobistej relacji głębokiego zaufania zmartwychwstałemu Chrystusowi – pomaga im odnaleźć znaczenie i nadzieję w ich życiu. Jako świadkowie miłości Ojca do świata, my, należący do AM, jesteśmy powołani do bycia z Jezusem i dzielenia Jego misji. Tym sposobem czynimy się dyspozycyjnymi do służby światu w misji Kościoła.

Prowadzeni przez Ducha Świętego, jesteśmy apostołami przez modlitwę i przez życie zjednoczone z Sercem Jezusa. Ofiarując Jemu nasze życie, otwieramy drzwi Jego przemieniającemu działaniu w nas.

Duchowa droga AM, zwłaszcza codzienne ofiarowanie i modlitwa w intencjach powierzonych przez Papieża, pomagają nam żyć naszą misją wraz z Maryją jako wzorcem wiary, na każdym etapie i we wszystkich sytuacjach codziennego życia.

Naszą gałęzią młodzieżową jest Młodzieżowy Ruch Eucharystyczny.

Hasła (aby wyrazić, czym jest AM):

Pokazujemy przykłady haseł, które mogą uchwycić i podsumować odnowioną treść AM. Zachęcamy każdy Sekretariat Krajowy do poszukania innych wyrażań, w sposób dostosowany

do lokalnej rzeczywistości i kultury (być może w odniesieniu do następnej sekcji o sześciu wskazaniach).

- AM – międzynarodowa sieć modlitwy.
- AM – droga serca w służbie światu.
- AM – serce w serce z Jezusem.
- AM – posłane z Serca Ojca do serca świata.

Sześć wskazań operacyjnych

Jako owoc naszych globalnych konsultacji, rozwinęliśmy sześć wskazań zasugerowanych nam z różnych kontynentów. Te wskazania pomogą nam iść naprzód w określonych kierunkach. W miarę jak będziemy wprowadzać w życie odnowę AM, skoncentrują one uwagę na ważnych problemach.

Zespoły krajowe będą miały za zadanie rozeznanie, które z tych wskazań powinny mieć priorytet na poziomie lokalnym w ich kontekstach kulturowych. Te wskazania w zamian pomogą określić, jakie powinny być drogi wyjścia dla promocji AM w tym konkretnym kraju (spójrz niżej) i które z odpowiedzi możemy dać w ramach danych kontekstów kulturowych. Te wskazania to:

- **Lokalny kontekst kulturowy i religijny**
- Służba **sprawiedliwości**
- **Formacja** napędzana przez Pismo Święte i sakramenty
- **Ekumenizm i dialog międzyreligijny**
- **Współpraca** pomiędzy nami i z innymi
- **Służba Kościołowi**, z perspektywy Nowej Ewangelizacji, jedności i pojednania oraz posługi parafialnej.

Drogi wychodzenia na zewnątrz dla zinkulturowanego AM

W świetle sześciu wskazań operacyjnych, każdy kontekst kulturowy (kontynent, region czy grupa) może określić, jaka będzie droga, przez którą AM zostanie wcielone w dany region, i zaproponować na piśmie krótki plan, który może służyć jako “regionalne motto”.

Na przykład może brzmieć ono tak:

“AM jest światową siecią modlitwy i działania, odpowiadającą wyzwaniom ludzkości w tych aspektach, które dotyczą misji Kościoła. Jest to służba pokoju i nadziei w perspektywie Asyżu, razem z innymi chrześcijanami i innymi religiami”.

Uwaga: Nazywamy “perspektywą Asyżu” perspektywę ekumenicznej i międzyreligijnej inicjatywy na rzecz dialogu i modlitwy, w której religie świata są zaproszone do współpracy dla pokoju; zainspirowaną przez dwa spotkania modlitewne zwołane przez Papieży w tym miejscu, w 1986 i 2011 r.

Cele i etapy działania

Cel 6: Rozeznać, które wskazania powinny mieć priorytet wewnątrz kontekstu każdego z państw.

Działanie 1: Zespół krajowy rozeznaj, które ze wskazań powinny mieć priorytet w strategii i formacji lokalnego AM

Cel 7: Zarysować drogi wychodzenia na zewnątrz i hasła dla lokalnego AM, jeśli zostanie to uznane za użyteczne.

Działanie 1: Zespół krajowy zarysuje politykę, wyznaczającą określone “drogi wyjścia” dla promocji AM, która będzie realizowana w każdym państwie czy regionie.

Cel 8: Wyrazić propozycje AM i jego odnowy w zgodności z lokalną kulturą.

Działanie 1: Każdy sekretariat czy biuro krajowe będzie puszczało ten dokument w obieg i zbierało sugestie od innych.

Działanie 2: Biura krajowe dostosują język do lokalnego użytku i określą odpowiednie symbole dla lokalnej kultury.

Inspiracyjny plan formacji w AM

3 – Inspiracyjny plan formacji w AM

Jaka jest duchowa treść AM w odpowiedzi na głębokie potrzeby osoby ludzkiej oraz poważne wyzwania naszych czasów? Jaki jest program pedagogiczny dla budowania osobistej relacji głębokiego zaufania Chrystusowi? Jakie są jego symbole i słowa-klucze? Jakie są jego etapy i cele w obecnym życiu osoby? Jak efektywnie prowadzimy osoby ścieżką duchowego rozwoju, która nie powinna ugrzęznąć w aktywizmie lub stałym powtarzaniu pewnych praktyk pobożności? Co powinna zrobić jednostka, która pragnie być członkiem AM? Jakie konkretne praktyki stworzą jego/jej żywą jedność z Chrystusem oraz uczynią bardziej prawdziwym i efektywnym połączenie z ogólnoswiatową siecią modlitwy? Co pozwoli jednostce odnaleźć swoje miejsce w służbie Królestwu Bożemu? Jakie kryteria potwierdzają, że wzrost duchowy został osiągnięty przez jednostkę czy grupę? Jaki jest profil członka AM, którego chcemy formować? Jakie aspekty duchowości ignacjańskiej, będącej u zarania AM, powinniśmy podkreślać czy zrewitalizować?

W tej sekcji nie odpowiemy na te wszystkie pytania, niemniej wskażemy ramy, w których należy umieścić elementy sugerowanego planu formacji (który będzie opisany dalej). Chcemy Wam zaoferować **inspiracyjny plan**. Końcowy, bardziej dopracowany program formacji powinien być rezultatem lokalnej kreatywności i doświadczenia, które pochodzą z konkretnego wdrożenia w życie naszych sugestii. Ostatecznie będzie to rezultat naszego dzielenia się doświadczeniem w tym procesie odnowy. Niektóre praktyczne odpowiedzi na wspomniane pytania można znaleźć w *Dodatkach* do dokumentu, jak będzie wyjaśnione poniżej.

Grupy krajowe, przy wsparciu Biura Międzynarodowego, będą ponosiły odpowiedzialność za wprowadzenie tych sugestii w każdym kraju, nadając im lokalny charakter. Ten plan “ku inspiracji” musi zostać przestudiowany i wprowadzony w świetle społeczno-kulturowych, teologicznych, eklesjalnych oraz historyczno-pastoralnych diagnoz. Określony sposób, w jaki zacznie istnieć w każdym z krajów, będzie częścią strategicznego planu, który będzie przewodził lokalnym projektom AM i ERM. Aby mierzyć postęp w osiąganiu celów i pozwolić na wprowadzanie ulepszeń do strategicznego planu formacji zależnie od potrzeb, zostaną ustanowione dokładne kryteria weryfikacji, i rozwinięte zostaną narzędzia ewaluacji (*patrz*: sekcja 6 tego dokumentu). Zgodny profil czy też różnorodne profile tego, *jakiego rodzaju apostoła modlitwy* mamy na myśli jako ostateczny cel planu formacji, musi być ustanowiony dla każdego regionu. Jaki jest końcowy efekt pożądany w planie formacji? Objasnienie tej kwestii pozwoli wszystkim członkom zespołu pracować dla tego samego celu.

Uwaga: aby zapoznać się z aktualną definicją czy też wyjaśnieniem AM, spójrz do Dodatku 1. Tam prezentujemy wycinek z dokumentu “Klejnot ze starej skrzyni skarbów”, tekstu, który został napisany w 2011 roku, kiedy to zaczął się proces odnawiania AM.

Główna treść AM: Droga Serca

Program formacji AM jest prezentowany jako *Droga Serca*, która prowadzi chrześcijanina do zidentyfikowania się z Sercem Jezusa i współpracowania z Nim w misji Kościoła, poprzez uobecnianie Bożego pojednania w świecie. Jest to mistyczna droga wzywająca do dania owoców w postaci sprawiedliwości i służby. Niech te kilka sugestii da nam inspirację w naszych programach formacyjnych. Każdy zespół krajowy musi poszukiwać konkretnych sposobów, aby ludziom zaoferować taką wizję.

1. Ugruntowani w wiecznej miłości

Fundamenty naszej wiary i drogi AM są w wiecznej miłości Boga. On nas ukochał przed założeniem świata, objawił nam tę miłość w swoim Synu, Jezusie, i wylał ją na nas przez swojego Świętego Ducha. On jest z nami i gorąco nas kocha. Jesteśmy zawsze przed Jego oczami, niezależnie od tego, czy jesteśmy tego świadomi, czy nie, czy tworzymy z Nim relację, czy też nie.

Ukochałem cię odwieczną miłością... (Jer 31, 3)

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata... (Ef 1, 4)

Bo w Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy... (Dz 17, 28)

Bo tak Bóg umiłował świat, że Syna jednorodzonego dał... (J 3, 16)

2. Serce człowieka, serce niespokojne

Serce człowieka pragnie szczęścia i szuka go na różne sposoby. Wiele razy czuje się biedne i opuszczone, jest sfrustrowane, a zarazem ma głębokie pragnienia i krzyczy do tych, którzy mogą je ocalić. AM daje duchowy plan i sposób modlitwy dla poszukujących i tych, których serca są w potrzebie. Słabości tego serca nie będą przeszkodą, wręcz przeciwnie – będą najlepszym atutem w spotkaniu z Bogiem, który pragnie nas napełnić.

Boże, Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschnięta, spragniona, bez wody... (Ps 63, 2)

Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie... (Mt 5, 3)

Gdzie się ukryłeś, Umilowany, i mnieś wśród jęków zostawił? (św. Jan od Krzyża, *Pieśń Duchowa*)

Uczyniłeś nas dla siebie, Boże, i niespokojne jest serce nasze, póki nie spocznie w Tobie. (św. Augustyn, *Wyznania*)

3. W świecie bez serca

Wydaje się, że nasz świat nie ma serca. Stał się obcy i wrogi. Jest bardzo dużo niesprawiedliwości i nie ma w nim pokoju. Wzrasta poczucie samotności. Synowie i córki Ojca opuścili Go i oddali się bożkom pieniądza i przyjemności. W AM zaczynamy szukać drogi powrotnej do domu. Wśród takiego zamieszania uczymy się umiejętności ujrzenia, jak jaśniej w tym świecie Duch Boży – który, choć ukryty i cichy, pokorny i prosty, zawsze pracuje i przynosi ze sobą coś nowego.

Wtedy błąkać się będą od morza do morza, z północy na wschód będą krążyli, by znaleźć słowo Pańskie, lecz go nie znajdą. (Am 8, 12)

Ocknij się! Dlaczego śpisz, Panie? Przebudź się! Nie odrzucaj na zawsze! Dlaczego ukrywasz Twoje oblicze? Zapominasz o nędzy i ucisku naszym? (Ps 44, 24-25)

Do swego przyszło, a swoi Go nie przyjęli. (J 1, 11)

Oto Ja dokonuję rzeczy nowe: pojawia się właśnie. Czyż jej nie poznajecie? (Iz 43, 19)

Królestwo Boże pośród was jest. (Łk 17, 21) *Więcej czytać:* Jr 2, 13; Jr 8, 21; Łk 15, 18

4. Serce Boga, gorliwe w poszukiwaniu

W tym pokrzywdzonym świecie, apostoł modlitwy uczy się zauważać spojrzenie Ojca, które jest pełne miłości wobec niego i całej ludzkości. W swojej determinacji, aby nas ocalić, Bóg podjął inicjatywę w Osobie swojego Syna. Bóg chce tworzyć z każdym intymną i trwałą więź, bo jesteśmy dla Jego Serca wielkim skarbem. Poszukuje nas osobiście, pragnąc zrealizować marzenie, które miał wobec każdego, kiedy nas stwarzał. Duchowa droga AM otwiera nas na nowe życie w zmartwychwstałym Chrystusie, który nas zbawia i nigdy nie opuszcza. Stajemy się coraz bardziej świadomi Jego obecności i opieki, nawet pośród trudności i cierpienia. Uczymy się też w pełnym zaufaniu składać nasze życie w Jego ręce.

A przecież Ja uczyłem chodzić Efraima, na swe ramiona ich brałem... Pociągnąłem ich ludzkimi więzami, a były to więzy miłości. (Oz 11, 3-4)

Nie lękaj się, bo cię wykupiłem, wezwałem cię po imieniu; tyś mój! Ponieważ drogi jesteś w moich oczach, nabrałeś wartości i Ja cię miłuję... (Iz 43, 1.4)

Oto stoję u drzwi i kołaczę... (Ap 3, 20)

Oto Ja będę z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. (Mt 28, 20)

Kontemplować, jak trzy Osoby Boskie spoglądają na całą powierzchnię i obszar całego świata pełnego ludzi [...] słuchać, co mówią Osoby Boskie, a mianowicie: dokonajmy odkupienia rodzaju ludzkiego... (św. Ignacy, *ĆD* 102, 107)

Więcej czytać: Rz 8, 35-37; Mt 6, 25.32; Mk 6, 50

5. Serce Jezusa w sercu ucznia

Ci, którzy należą do AM, budują swoje życie wewnętrzne na obietnicach Chrystusa, te zaś obietnice potwierdzają Jego pragnienie zamieszkiwania w sercach tych, których nazywa On *swoimi przyjaciółmi*. Celem *Drogi Serca* jest życie osoby w Chrystusie oraz to, aby Chrystus mógł żyć w niej. Jest to droga wewnętrznej przemiany, w której Duch upodabnia apostoła modlitwy do Chrystusa w umyśle, ciele i duszy. Z naszej strony wyrażamy jej pragnienie i pokornie prosimy o nią każdego dnia, wiedząc jednak, że nigdy nie dokończymy pełnego utożsamienia z Chrystusem własnymi siłami. Wierzimy, że ta przemiana jest nam darowana w sposób szczególny w Eucharystii, w której Chrystus daje się nam w swoim Ciele i Krwi, upodabniając nasze serca do swojego eucharystycznego Serca, abyśmy mogli być i działać jak On.

Wy jesteście przyjaciółmi moimi... (J 14, 23)

...i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. (J 14, 23)

Wytrwajcie we Mnie, a Ja [będę trwał] w was... Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! (J 15, 4.9)

Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. (Ga 2, 20)

Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach... (Ef 3, 17)

Więcej czytać: J 14, 20; 1 Kor 3, 16-17; 2 Kor 3, 18

6. Ofiarowanie serca: “moje życie jest pożyteczne dla innych”

Ludzkie serce to “serce w potrzebie”, biedne i ograniczone, niezdolne do pokonania swojego egoizmu i skoncentrowania na sobie. Jest ono zapraszane przez AM do oddania całego swojego życia Panu. Całkowite poświęcenie jest możliwe tylko dla kogoś, kto jest pociągany przez Ducha Jezusa. Apostoł modlitwy zwraca się do Pana codziennie modlitwą ofiarowania z głębi ubożego serca, które chce żyć swoimi najgłębszymi pragnieniami. Ofiaruje wszystko, co ma i czym jest, pokornie prosząc Ojca o dar zjednoczenia jego życia i serca z życiem i Sercem Jego Syna. Zawsze świadomy swojej osobistej słabości, odnawia swoje ofiarowanie każdego dnia, odpowiadając wielkodusznie na wezwanie Jezusa. Żyje Eucharystią, otrzymując przez nią życie Chrystusa ofiarowane Ojcu dla nas i włączając się w ofiarę Chrystusa swoim własnym ofiarowaniem. Rachunek sumienia daje mu możliwość zobaczenia, co Ojciec uczynił z tym, co oddane Mu zostało na początku dnia. Tym sposobem, tak jak Maryja, apostoł modlitwy staje się pożyteczny dla innych, ponieważ jest do dyspozycji Jezusa w Jego pracy dla zbawienia.

Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. (Rz 8, 26)

Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu? (J 6, 9)

Otom ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego. (Łk 1, 38)

Zabierz, Panie, i przyjmij całą wolność moją, pamięć moją i rozum, i wolę mą całą. Wszystko, co mam i posiadam. Ty mi to wszystko dałeś, Tobie to, Panie, oddaję. Twoje jest wszystko, rozporządzaj tym w pełni wedle swojej woli. Daj mi jedynie miłość Twą i łaskę, albowiem to mi wystarczy. (św. Ignacy, *ĆD* 234)

Więcej czytać: Rz 12, 1; Mk 12, 43-44

7. Miłosierdzie, działanie Serca Ojca w świecie

Apostoł modlitwy w komunii z Sercem Jezusa pragnie przekazać innym miłosierdzie Jezusa, które w nim zamieszkuje. Widzi ludzkość przez kochające oczy Ojca i czuje się posłany, wraz z Jego Synem, do leczenia ran świata i do wspierania tych, których serca zostały okaleczone. Ofiarowuje całe swoje istnienie, aby współdziałać z Chrystusem w Jego dziele miłosierdzia. Złożył swoją nadzieję w samym Bogu i działa, aby dać nadzieję swoim braciom i siostram. Widzi obecność Boga poza granicami Kościoła, bo tam, gdzie jest miłosierdzie, jest też Duch Jezusa. Duchowo i przez konkretne działania przyłącza się do ludzi innych kultur i tradycji religijnych posłusznych Duchowi i współpracuje w ulżeniu cierpieniom tych, którzy najbardziej tego potrzebują.

Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim, by opatrywać rany serc złamanych... (Iz 61, 1)

Nie odwracaj twarzy od żadnego biedaka, a nie odwróci się od ciebie oblicze Boga. (Tb 4, 7)

To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. (Flp 2, 5)

Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: “Chcę, bądź oczyszczony!”. (Mk 1, 41)

Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę... (Łk 4, 18)

Więcej czytać: Wj 3, 7; Iz 58, 6-7

8. Światowa sieć serc czujnych na potrzeby ludzkości

AM jest światową siecią modlitwy blisko związaną z Papieżem, aby służyć potrzebom i nadziejom ludzkości i Kościoła. Jest to także światowa sieć serc, tworzona przez wszystkich tych, którzy czynią się dyspozycyjnymi przez swoje codzienne ofiarowanie życia dla współpracy w planach Serca Chrystusa, Królestwa Bożego. Z tego powodu AM chce być wspólnotą apostołów posłanych przez Serce Ojca do serca świata. Osiągają oni swój cel służby przez modlitwę i działanie, z pragnieniem upodobnienia własnego życia do życia Jezusa Chrystusa.

Sieć ta jest w pierwszej kolejności tworzona przez katolików z różnych krajów, kultur i rodzin duchowych, którzy przejmują sposoby i formuły modlitw AM. AM umacnia jedność wśród wielkiej różnorodności Kościoła poprzez prostotę swojego podstawowego programu i uniwersalność swojej modlitwy. W tej dynamice AM jest siecią otwartą na inne sieci. Promując modlitwę i działania o wartości uniwersalnej, ma ono moc jednoczyć niekatolików, a nawet niechrześcijan. Szeroki zakres modlitwy AM pośredniczącej w imieniu całej ludzkości, świadczy o solidarności pomiędzy wszystkimi ludźmi, a zwłaszcza z cierpiącymi.

Ojciec Święty co miesiąc zaprasza sieć AM do działania poprzez powierzanie Apostolstwu intencji, które są ogłaszane całemu Kościołowi. Intencje te wyrażają to, co Papież uważa za wielkie potrzeby ludzkości i troski Kościoła. AM uważa je za wezwanie, które komunikuje nam Boskie pragnienia wobec tego świata. Miliony członków i przyjaciół AM w świecie modli się codziennie w tych samych intencjach i w tym samym duchu pracuje z innymi dla pokoju i sprawiedliwości tam, gdzie to tylko możliwe.

I Jemu nie dajcie spokoju, dopóki jej sprawiedliwość nie błysnie jak zorza i zbawienie jej nie zapłonie jak pochodnia. (Iz 62, 7.1)

Pokój wam! Jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam. (J 20, 21)

Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego. (Dz 1, 14)

Więcej czytać: Ez 22, 30; Mk 3, 13

Osoba, jaką Jezus pragnie formować w AM: duchowy profil apostoła modlitwy

Znalazłem Dawida, syna Jessego, człowieka po mojej myśli, który we wszystkim wypełni moją wolę. (Dz 13, 22)

Po raz kolejny dajemy Wam tekst, który ma być bardziej inspiracją niż normą. Każde lokalne AM jest zaproszone do wypracowania swojego własnego profilu oraz określenia celów swoich programów formacyjnych.

W AM Jezus chce formować osobę "według Serca Bożego". A zatem apostoł modlitwy w szkole Serca Jezusa:

- Jest świadomy swojego duchowego ubóstwa i potrzeb.
- Rzetelnym sercem i szczerze poszukuje Pana, pragnie skupić swoje życie na Bogu.
- Prowadzi życie modlitwy i chce wzrastać w życiu duchowym.
- Pragnie, aby Chrystus w nim zamieszkał i utożsamia swoje życie z Nim, wiedząc, że Jezus zawsze mu towarzyszy.
- Jak Maryja, przyjmuje Jezusa do swojego serca i ciała.
- Ma pozytywny stosunek do świata jako miejsca, w którym rozpoznaje obecność i działanie Boga dla dobra ludzkości.
- Prowadzi życie odpowiadające jego modlitwie i poświęceniu dla sprawiedliwości w świecie, zgodnie z wezwaniami intencji papieskich.
- Jest zdolny do współodczuwania, gdy napotyka cierpienie braci i siostr, oraz pracuje dla sprawiedliwości.
- Pokłada swoją nadzieję jedynie w Bogu i działa, aby dać nadzieję swoim braciom i siostr.
- Jest pokorny i świadomy swoich własnych wątpliwości, ma zdolność dialogowania z tymi, którzy myślą inaczej albo praktykują inną religię.
- Jest uległy Duchowi Świętemu, pozwala na to, aby Pan go prowadził i zaskakiwał.
- Ma głęboką miłość i jest lojalny wobec Kościoła.
- Pragnie być apostołem Nowej Ewangelizacji w codziennym życiu.
- Karmi się Eucharystią i pragnie, by ona kształtowała jego życie.
- Jak Maryja oddaje całe swoje życie Panu i poddaje się Jego woli.
- Pragnie pracować w planie Serca Jezusa takim, jakim jest i tym, co posiada.

Cele i etapy działania

Cel 9: Wprowadzenie w praktykę planu inspiracyjnego formacji AM na poziomie lokalnym.

Działanie 1: Każdy zespół krajowy czy też Sekretariat stworzy krajowy plan strategiczny wskazujący, w jaki sposób wprowadzić w lokalną rzeczywistość AM poszczególne elementy planu formacji opisane tutaj. Określi, które punkty powinny być priorytetowe i które wymagają dostosowania do lokalnej kultury.

Działanie 2: Krajowy Sekretariat będzie aktywnie promował AM, podróżując i odwiedzając różne diecezje i instytucje; ustali też plan spotkań z ludźmi, którzy mogą być zainteresowani naszą drogą duchową.

Działanie 3: Zespół krajowy zapewni subsydium i udostępni najbardziej odpowiednie części tego dokumentu przetłumaczone na język lokalny.

Działanie 4: Zespół krajowy zaproponuje jeden lub dwa dni w ciągu roku na formację dla wszystkich członków lub przyjaciół AM. Spotkanie takie będzie otwarte dla wszystkich, którzy zechcą w nim uczestniczyć, aby zachęcić i pogłębić ich zrozumienie życia tą drogą duchowości, a zwłaszcza dać im możliwość zagłębienia się w nowe propozycje procesu odnowy.

Cel 10: Określenie, jak *profil apostoła modlitwy* proponowany w tym dokumencie może być wcielony w lokalną kulturową rzeczywistość.

Działanie 1: Każdy zespół krajowy poświęci jedną lub więcej sesji/spotkań na uzgodnienie definicji cech apostoła modlitwy w lokalnej rzeczywistości. Można pracować na ogólnych

propozycjach tego dokumentu i zbudować na nich swoją unikalną perspektywę. Następnie powinno się ustalić, w jaki sposób będzie się tej definicji używać.

Uwaga: W Dodatku 2, na końcu tego dokumentu, znajdziecie krótki, inspirowany Ewangelią sposób wyrażenia misji odnowionego AM. Dodatki 3 i 4 zawierają praktyczne wskazania dla osobistych i grupowych planów modlitwy.

**Potrzeby
i nadzieje
ludzkości
i Kościoła
(intencje papieskie)**

4 - Potrzeby i nadzieje ludzkości i Kościoła (intencje papieskie)

Tematy papieskich intencji do modlitwy

Każdego roku Międzynarodowe Biuro AM wysyła sugerowane intencje miesięczne do Ojca Świętego. Propozycje intencji ogólnych są tworzone w procesie, do którego są zapraszane wszystkie krajowe biura AM, wszystkie Dykasterie, które asystują pracy Papieża w Watykanie, oraz wiele innych. Każdego roku otrzymujemy około dwustu sugestii, z których ostatecznie wybieramy dwanaście. Z kolei sugestie intencji misyjnych przychodzą do nas w gotowej postaci i są formułowane przez Kongregację ds. Ewangelizacji Narodów. Każdego roku lista sugestii jest wysyłana do Papieża przez Generalnego Dyrektora AM, Przełożonego Generalnego Towarzystwa Jezusowego. Po wprowadzeniu zmian, które uzna za słuszne, Papież przesyła nam finalną listę intencji, a nasze Biuro jest odpowiedzialne za rozprzestrzenienie ich po świecie.

Jako część odnowionego AM, chcielibyśmy zasugerować Papieżowi zmianę orientacji intencji ogólnej. Chcielibyśmy, żeby intencje ogólne odnosiły się do spraw i interesów wszystkich, nie tylko katolików i osób wierzących. Generalne intencje obejmowałyby ludzkość, skierowane byłyby ku zagadnieniu uniwersalnej sprawiedliwości.

Intencje misyjne mogłyby zachować ich zorientowanie na bardziej wewnątrzkościelne aspekty, ale nie tylko i wyłącznie na nie (co oznaczałoby skoordynowaną pracę z Kongregacją ds. Ewangelizacji Narodów, żeby była zgodność między wybranymi tematami).

Biuro Międzynarodowe będzie podtrzymywało tradycję informowania całego AM pocztą elektroniczną o *pilnych intencjach modlitewnych* dotyczących palących zagadnień czy globalnych nagłych wypadków, jeśli Papież jasno zwróci się o modlitwę do całego Kościoła. Biura krajowe będą odpowiedzialne za szybkie przekazanie takich informacji swoim ludziom.

Nasze podejście do intencji

Krajowe zespoły AM, a także tak bardzo, jak to tylko możliwe, również Biuro Międzynarodowe, będą formowały strategiczne sojusze i relacje partnerstwa z instytucjami, które zajmują się określonymi zagadnieniami spośród tych intencji zaproponowanych przez Papieża, za które będziemy się modlić. *(Dla przykładu: jeśli danego miesiąca modlimy się za ofiary AIDS, można się skontaktować z lokalnie działającą w danym obszarze instytucją rządową lub pozarządową.)* Takie sojusze mają na celu uczynienie Kościoła możliwie jak najlepiej poinformowanym i zainteresowanym zaangażowaniem się (poświęceniem) w tych tematach. Wzajemne wsparcie przyczyni się do większej świadomości o ważnych obecnie problemach i wyrazi solidarność dla powszechnej sprawy. Przy niektórych okazjach może być możliwe współpracowanie z członkami tychże instytucji.

Tematy o zakresie powszechnym pomogą nam przyciągnąć uwagę tych, którzy nie są obecni w Kościele, do dróg Chrystusa. Takie podejście będzie wymagało wysiłku ze strony krajowych i międzynarodowych biur, aby umożliwić oferowanie adekwatnych materiałów do refleksji i wsparcia.

Lokalne intencje modlitwy

Uwzględniając potrzeby lokalnych społeczności, na poziomie parafialnym, diecezjalnym czy też narodowym, można brać pod uwagę bardziej precyzyjne intencje. Konferencje Episkopatów niektórych krajów już mają zwyczaj przysyłania lokalnym AM trzeciej intencji jako dodatkowej do pozostałych dwóch, zawierającej zagadnienia z poziomu krajowego.

Cele i etapy działania

Cel 11: Żeby papieskie intencje ogólne miały bardziej uniwersalny zakres, dotyczyły kwestii pokoju i sprawiedliwości w świecie.

Działanie 1: Delegat Dyrektora Generalnego AM nawiąże kontakt z tymi, którzy w Watykanie są odpowiedzialni za intencje papieskie, zarówno za ogólne, jak i misyjną, aby wyjaśnić propozycję i poprosić Ojca Świętego o autoryzację takiej zmiany priorytetów. Jeśli zostanie to zatwierdzone, do następnego roku zwrócimy się z nowymi sugestiami.

Działanie 2: Delegat Dyrektora Generalnego AM wejdzie w dialog z Kongregacją ds. Ewangelizacji Narodów, aby ustanowić nowy, bardziej angażujący sposób tworzenia listy intencji misyjnych.

Cel 12: Zaplanowanie akcji realizowanych w połączeniu z innymi instytucjami spoza AM, zaangażowanymi w niektóre z problemów, za które się modlimy, albo chociaż zachęcenie do jakiegokolwiek związania się z nimi.

Działanie 1: Każdy zespół krajowy AM w swoim rocznym planowaniu strategii w każdym semestrze zaplanuje ustanowienie choć jednego kontaktu z zewnętrzną instytucją i wskaże sposób, w jaki będzie z nią współpracować w ciągu miesiąca, kiedy będziemy się modlić w intencjach dotyczących obu stron.

Działanie 2: Biuro Międzynarodowe będzie poszukiwało strategicznych sojuszy z organizacjami międzynarodowymi, aby zająć się określonymi, jednym czy dwoma problemami.

Działanie 3: Zarówno krajowe, jak i międzynarodowe zespoły przygotują subsydia z adekwatnym materiałem formacyjnym na temat zagadnień do przemodlenia we współpracy z innymi.

Cel 13: Wcielić okazjonalnie lub regularnie lokalne intencje do intencji, w których modlimy się w AM, niezależnie czy będą one parafialnymi, diecezjalnym, czy krajowymi.

Działanie 1: Zespoły krajowe AM będą się regularnie konsultować z parafią w sprawie możliwych intencji modlitwy ze strony parafii oraz rozpowszechnią je wśród tych, którzy modlą się z AM.

Działanie 2: Krajowy zespół skonsultuje się z biskupami odnośnie do możliwych intencji modlitwy ze strony diecezji oraz rozpowszechni je wśród tych, którzy modlą się z AM.

Działanie 3: Krajowy zespół skonsultuje się z Konferencją Episkopatu w sprawie możliwych intencji modlitwy przygotowanych na cały rok uwzględniających potrzeby kraju oraz rozpowszechni je wśród tych, którzy modlą się z AM.

Cel 14: Modlitwa wraz z Ojcem Świętym, gdy prosi on cały Kościół o modlitwę w nieoczekiwanych sytuacjach.

Działanie 1: Biuro Międzynarodowe będzie podtrzymywało tradycję informowania całego AM pocztą elektroniczną o *pilnych intencjach modlitewnych* dotyczących palących zagadnień czy globalnych nagłych wypadków, jeśli Papież jasno zwróci się o modlitwę do całego Kościoła. Biura krajowe będą odpowiedzialne za szybkie przekazanie takich informacji swoim ludziom.

Globalne struktury AM i modele operacyjne

5 - Globalne struktury AM i modele operacyjne

5.1. Struktura globalna

Obecna struktura

Diecezjalna struktura AM, która wywodzi się z obecnych Statutów, jest oparta na grupach parafialnych i liczy na biskupów, wyznaczających księdza diecezjalnego do bycia Dyrektorem Diecezjalnym, będącym bezpośrednio odpowiedzialnym za pracę z tymi grupami. Ta struktura, która jest typową dla ruchu kościelnego, była bardzo popularna dawniej, ale w świecie zachodnim wyraźnie podupada, a w niektórych obszarach zanikła całkowicie. Tam, gdzie przetrwała, zwykle znajdujemy grupy starszych, bardzo przywiązanych do tradycji ludzi, którzy są skupieni na praktykach pobożności, chociaż zwykle prowadzą oni również pewne posługi apostolskie w parafii (np. odwiedzają chorych). Rozrost takiej formy odpowiadał erze, kiedy w Kościele nie było innych ruchów świeckich. W większości miejsc, z wyjątkiem paru krajów afrykańskich, ten model AM nie jest już atrakcyjny dla nowych pokoleń. Nie patrzą na to przychylnym okiem nawet biskupi czy proboszczowie, którzy w środowisku kościelnym nasyconym ruchami i stowarzyszeniami, nie widzą nic atrakcyjnego w "jakimś kolejnym nowym ruchu".

Weźmy pod uwagę **strukturę Towarzystwa Jezusowego** zaangażowanego w tę służbę:

Jest 58 Krajowych Sekretarzy AM w krajach i prowincjach jezuickich, którzy są mianowani przez Światowego Dyrektora AM, Ojca Generała (dziś wszyscy są jezuitami, za wyjątkiem jednej siostry w Etiopii). Krajowi Dyrektorzy ERM – młodzieżowej gałęzi AM, w wielu krajach są mianowani przez Prowincjałów, jeśli jest on jezuitą (na dzień dzisiejszy jest 16 jezuitów, a 20 nie jest jezuitami). Są Koordynatorzy Kontynentalni AM, którzy są mianowani przez Prezydenta lokalnej Konferencji Prowincjałów (w tej chwili z wyjątkiem Azji). Na jednym kontynencie, w Afryce, jest świecki koordynator – wolontariusz ERM, który działa bardzo prężnie. Co dwa-trzy lata są spotkania Krajowych Sekretarzy i Dyrektorów ERM, w których uczestniczą świeccy członkowie zespołów. Dyrektor Generalny w Rzymie ma dwie międzynarodowe Rady: jedną do AM, jedną do ERM. Rady te prowadzą spotkania *on-line* i spotykają się fizycznie, gdy uznają to za potrzebne.

Dziś AM jest nierównomiernie aktywne w 83 krajach: 16 w Afryce, 25 w obu Amerykach, 14 w Azji/Oceanii i 28 w Europie. ERM jest obecny w 52 krajach, zwykle prezentując wielki dynamizm: 20 w Afryce, 14 w Amerykach, 8 w Europie i 10 w Azji/Oceanii.

Nowa struktura: globalna sieć modlitwy

AM pragnie się określić dzisiaj jako globalna sieć modlitwy, a także, jak wspomnieliśmy wyżej, jako "ogólnoświatowa sieć serc". Chcemy wzrastać w świadomości jako duchowa sieć ludzi z różnych krajów i kultur, którzy spotykają się we wspólnym pragnieniu utożsamiania się z Chrystusem i współpracowania z Jego misją służby światu. Według tego kryterium działamy i aby osiągnąć cel, na końcu dokonamy ewaluacji obecnej, przed

chwila opisanej struktury AM/ERM. Bycie w sieci równoznaczne jest z większą preferencją dla struktury kolegalnej niż dla piramidalnej. Nowa struktura, którą proponujemy, powinna ułatwić kontakt i współdziałanie między członkami i różnymi jej poziomami. To zawiera ta sekcja.

Pierwsza służba o charakterze sieciowym jest realizowana przez wypełnianie konkretnego zadania, jakim jest modlitwa za uniwersalną misję Kościoła – modlitwa, która jest ujednoczona przez nasze podobne praktyki. Odnowa AM ma za cel uczynienie tej światowej sieci bardziej prawdziwą i znaczącą w tym oraz innych wymiarach, poprzez umocnienie komunikacji pomiędzy krajami, zwłaszcza między tymi, które posługują się tym samym językiem. W prawdziwie globalnej sieci będziemy dzielili wieści, publikacje, pomysły i inne środki, pomimo geograficznej, językowej i kulturowej złożoności. Jednym ze sposobów na wyrażenie tej idei, który powinien być priorytetem na dziś, jest dać się poznać w Internecie jako sieć modlitwy, która służy potrzebom ludzkości w aspektach dotyczących misji Kościoła.

Ewaluacja tej propozycji odnowy AM, która jest propozycją *ad experimentum*, da nam możliwość dostrojenia się do bycia jak najbardziej właściwą strukturą, aby być siecią prawdziwie globalną i by lepiej służyć.

Niektóre warunki do zrealizowania tej nowej struktury:

- Wcielenie tego nowego modelu AM powinno być realizowane w ramach sieci, co z jednej strony oznacza międzynarodową koordynację, podążanie za strategiami ustanowionymi przez Biuro Międzynarodowe, a z drugiej raporty zwrotne. Sieć powinna także umacniać komunikację horyzontalną na różnych poziomach, zwłaszcza dla grup o wspólnym języku, poprzez dzielenie się doświadczeniami, materiałami i środkami na poziomie lokalnym, regionalnym i globalnym. Chcemy uczynić ten sposób postępowania (przez kanały cyfrowe i inne) normalnym sposobem działania AM.
- Kandydaci na Sekretarzy Krajowych powinni być dobrze dobierani i powinni mieć zapewnione narzędzia do prowadzenia tego dzieła apostołskiego. Zakładamy, że taka osoba jest innowacyjna, że potrafi wejść w proces nieustannej odnowy AM, jest zdolna do używania technologii cyfrowej i serwisów społecznościowych, do pracowania w oparciu o plan strategiczny, do współpracy ze świeckimi, innymi Sekretarzami oraz Biurem Międzynarodowym. Jeśli w danym kraju taka osoba czy środki są nieosiągalne, albo jeśli osobom brakuje umiejętności technicznych, wtedy liczymy na pomoc innych członków zespołu, zaś wzmacnianie sieci ponadnarodowych struktur pomoże nam zapełnić ten brak. Tylko tym sposobem prawdziwie odnowione AM zaistnieje.
- Pewnymi minimalnymi podstrukturami i środkami do umożliwienia działania krajowego AM są:
 - Krajowy Sekretarz lub Dyrektor mianowany przez kompetentną władzę (Dyrektora Generalnego);
 - Zespół złożony ze zmotywowanych ludzi świeckich, którzy wierzą i żyją owocnie duchową propozycją AM;

- Minimum środków materialnych: komputer, połączenie do Internetu, adekwatny budżet na podróże i inne wydatki (najlepiej, kiedy jest zdolność samodzielnego generowania tych środków). Jest wysoce pożądane posiadanie własnego biura i wolontariuszy czy też opłacanej kadry, która poświęca czas na pracę w sekretariacie i inne usługi wobec zespołu krajowego;
- Przynajmniej jeden członek zespołu powinien umieć administrować lokalnymi stronami internetowymi, które już są, czy też będą udostępniane w Internecie.
- Tam, gdzie to możliwe, Krajowy Sekretarz AM powinien być także Krajowym Dyrektorem ERM, albo przynajmniej mieć możliwość współpracy z ERM.
- Jest wiele sposobów na ugruntowanie AM w rzeczywistości (*spójrz dalej do: Modele operacyjne*). Muszą one ze sobą współgrać, aby przynieść odnowę. To z kolei będzie prowadziło do zmian w obecnych strukturach albo nawet stworzenia nowych, aby utworzyć Globalną Sieć Modlitwy.

Cele i etapy działania

Cel 15: Uwyrażnienie oraz wzmocnienie struktury, którą stanowią Koordynatorzy Kontynentalni AM, poprzez zapewnienie im środków i oficjalnego uznania.

Działanie 1: Biuro Międzynarodowe poprosi Dyrektora Międzynarodowego o oficjalne usankcjonowanie struktury Koordynatorów Kontynentalnych mianowanych przez Prezydenta Jezuickiej Konferencji i Prowincjałów, która to struktura jest obecnie w zastosowaniu od czterech lat. Tym sposobem jezuita prowincjałowie wezmą pod uwagę zadania związane z tą służbą jako część misji, którą mianowany powinien spełniać.

Działanie 2: Koordynatorzy Kontynentalni przedstawią roczny budżet na wydatki potrzebne do ich pracy do wiadomości Biura Międzynarodowego czy też Konferencji Prowincjałów. Porozumienie pomiędzy dwiema władzami określi sposób finansowania.

Działanie 3: Utrzymane będą spotkania AM/ERM co dwa lata.

Cel 16: Mianowanie Krajowych Sekretarzy, jezuitów lub niejezuitów, którzy będą posiadali odpowiednie umiejętności do przeprowadzenia procesu odnowy AM.

Działanie 1: Międzynarodowa Rada AM rozbuduje profil kandydata, który może być Krajowym Sekretarzem AM, i podzieli się tym z Dyrektorem Generalnym.

Działanie 2: W przypadku, gdy nie będzie można znaleźć odpowiedniej osoby spośród dostępnych jezuitów, Biuro Międzynarodowe zaproponuje Dyktorowi Generalnemu mianowanie kandydata niebędącego jezuitą, albo też ustanowienie lokalnych sieci operacyjnych, aby inny Sekretarz Krajowy mógł objąć region większy niż jeden kraj.

Cel 17: Doradzenie Sekretarzom Krajowym, w jaki sposób zdobyć odpowiednie środki finansowe, aby umożliwić prowadzenie misji.

Działanie 1: Biuro Międzynarodowe, przy doradztwie Biura Rozwoju Kurii Generalnej Jezuitów, zaproponuje możliwe strategie generowania funduszy.

Działanie 2: Krajowi Sekretarze oraz Delegat Dyrektora Generalnego będą pracować nad tym, aby Prowincjałowie podjęli się finansowania części wydatków operacyjnych AM.

Działanie 3: Biuro Międzynarodowe będzie podtrzymywało i umacniało fundusz stworzony do współfinansowania projektów AM/ERM w krajach biednych. Wzmocni strategię “fundraisingu” na poziomie międzynarodowymi i poszuka nowych.

Cel 18: Stać się prawdziwie globalną siecią modlitwy.

Działanie 1: Międzynarodowa strona będzie miała w sobie zalety techniczne i funkcjonalne, które uczynią widocznym fakt, że AM jest światową siecią (*patrz: szczegóły techniczne tego i innych etapów działania w tym celu: A. AM, model działania cyfrowego, s. 42*).

Działanie 2: Biuro Międzynarodowe będzie promowało przywrócenie znaczenia tradycji Pierwszych Piątków miesiąca, zapraszając w te dni do wspólnej modlitwy w intencji miesięcznej. Będzie to w jakiś sposób pokazywane na wirtualnej, interaktywnej mapie na stronie internetowej. Tego dnia wszyscy członkowie AM na świecie będą wiedzieć, że we wszystkich 83 krajach, w których jesteśmy, zjednoczymy się na modlitwie w intencji powierzonej nam przez Papieża.

Biuro AM w Rzymie

Biuro AM ulokowane w Rzymie przy Kurii Generalnej TJ wspiera o. Generała w misji nadanej mu przez Papieża, którą jest bycie Generalnym Dyrektorem AM i ERM. Jak pokazano w sekcji 4 tego dokumentu, każdego roku prezentuje ono intencje modlitwy na miesiąc Dyrektorowi Generalnemu, które on z kolei przekazuje Ojcu Świętemu.

Normalną pracą biura jest służba i koordynacja AM i ERM na poziomie międzynarodowym. Szefem Biura jest Delegat Dyrektora Generalnego, który jest przez niego mianowany. Do jego obowiązków należy: zwoływanie spotkań międzynarodowych, koordynacja prac dwóch Rad Doradczych, utrzymanie międzynarodowej strony (www.apostleshipofprayer.net), dostarczanie informacji i ułatwianie komunikacji między biurami krajowymi, produkowanie subsydiów i zaznajamianie ludzi z materiałami, zachęcanie do dzielenia się środkami i inicjatywami, które odniosły sukces. Wizytuje także kraje, aby zapoznać się z ich rzeczywistością i ożywiać lokalne AM/ERM. Na dzień dzisiejszy biuro ma dwa główne zadania: sprawienie, że odnowa AM stanie się rzeczywistością oraz wzmocnienie globalnej tożsamości i jedności ERM (*patrz: sekcja o ERM poniżej*). Na tyle, na ile to możliwe, powinien on zapraszać do swoich zespołów doradczych ludzi świeckich i młodych.

Cele i etapy działania

Cel 19: Dostosowanie struktury Biura Międzynarodowego i jego sposobu funkcjonowania do potrzeb stwarzanych przez odnowione AM, które jest opisane w tym dokumencie.

Działanie 1: Delegat Dyrektora Generalnego zachowa funkcjonowanie swoich dwóch Międzynarodowych Komisji Doradczych, jednej dla AM, drugiej dla ERM.

Działanie 2: Międzynarodowa Rada AM wspierana przez Koordynatorów Kontynentalnych będzie nadzorowała i dawała potrzebne wsparcie we wprowadzaniu odnowy AM w życie.

Styl pracy

Odnowione AM pragnie pracować:

- **Jako zespół realizujący plan strategiczny:** Delegat Dyrektora Generalnego i Krajowi Sekretarze będą normalnie pracować z Zespołem Koordynującym złożonym ze współpracowników świeckich i, miejmy nadzieję, ludzi młodych (od których nauczymy się nowych potrzebnych nam języków). Oznacza to stworzenie prawdziwie apostołskiego zespołu, który rozeznaje, modli się i świętuje razem, który spotyka się regularnie (w ideale raz na tydzień), co umożliwi rozeznawanie i osobiste dzielenie się. Przyjaźń w Panu będzie motorem napędowym AM. Taki zespół powinien być organem doradczym Krajowych Sekretarzy oraz grupą ludzi, z którymi Krajowy Sekretarz podejmuje decyzje i nad którymi na nadzór. Zespół będzie odpowiedzialny za tworzenie planu strategicznego dla działań AM/ERM, który też będzie lokalną “mapą drogową” dla wprowadzania wskazań odnowy.
- **We współpracy z innymi:** w spluralizowanym świecie, w którym są różne wrażliwości i czynniki społeczne, problemy globalnego zainteresowania podjęte przez intencje papieskie dają możliwość ustanowienia kanałów dialogu i współpracy z instytucjami, które ubogacają naszą perspektywę i dzielą nasze pomysły (partnerstwa i strategiczne sojusze). Możemy dawać sobie wzajemne wsparcie, poruszając konkretny temat dany nam przez Papieża, poprzez wcześniejsze planowanie. Chcemy pracować partnersko z pewnymi instytucjami i grupami dla promowania AM w każdej możliwej sytuacji. Działo się to będzie na poziomie krajowym a także, jeśli to możliwe, międzynarodowym.
- **W ogólnoświatowej sieci:** Biuro Międzynarodowe będzie przewodniczyło wprowadzaniu odnowy AM, korzystając z sieci kontynentalnych i krajowych. Odnowione AM będzie miało charakterystyczną jakość – lepiej skoordynowaną pracę międzynarodową na różnych poziomach, wliczając w to ERM. Biuro w Rzymie powinno być poinformowane o pracy biur krajowych i monitorować je.

Cele i etapy działania

Cel 20: Ustanowienie krajowego zespołu AM w każdym z krajów.

Działanie 1: Koordynatorzy Kontynentalni będą zachęcali i doradzali państwom formującym swoje zespoły AM/ERM, ponadto będą gromadzili informacje o zespołach już istniejących.

Cel 21: Poleganie na zespołach potrzebnych do ukończenia misji Biura Międzynarodowego.

Działanie 1: Biuro Międzynarodowe zachowa obecne grupy oceniające, jedną dla AM, drugą dla ERM. Opracuje też regularny terminarz ich pracy.

Cel 22: Pracować, opierając się na planie strategicznym.

Działanie 1: Zespół Międzynarodowy i każdy zespół krajowy opracuje pisemnie plan strategiczny, który będzie podstawą pracy dla AM/ERM. Będzie on zawierał cele, ramy czasowe, osoby odpowiedzialne, etapy działania i sposoby ewaluacji.

Cel 23: Współpraca z innymi.

Działanie 1: Zespół krajowy wzmocni kontakty z centrami duchowości, ignacjańskimi oraz innymi, aby dać im znać o nowej propozycji AM oraz poszukać możliwości stworzenia lepszych struktur współpracy między organizacjami.

Działanie 2: Biura AM będą dbały o okazjonalną współpracę i partnerstwo z instytucjami poświęcającymi się problemom, za które się modlimy, jak to było już opisane wcześniej.

Cel 24: Stworzyć strukturę monitorującą pracę Biur Krajowych AM i ERM.

Działanie 1: Krajowe zespoły AM/ERM będą wysyłały do Rzymu coroczny raport swoich osiągnięć oraz postępu poczynionego w procesie odnowy AM, zgodnie ze wskazaniem rozesłanymi przez Biuro Międzynarodowe.

5.2. Trzy modele operacyjne

Poniżej proponujemy trzy modele operacyjne dla struktur AM, jedną cyfrową, jedną bezpośredniej służby kościelnej i jedną dla młodzieży. Są one wcieleniem i zrealizowaniem w dzisiejszych czasach pierwotnej duchowej intuicji AM.

Idealem będzie, gdy te trzy modele staną się obecne we wszystkich sposobach wdrażania AM, nawet jeśli okaże się, że możemy zacząć jedynie z jednym czy dwoma z nich. Jeśli jednego brakuje, plan strategiczny musi wskazać, jak zespół krajowy będzie starał się go wprowadzić.

Kiedy już zacznie się działanie w praktyce i zostanie oceniony postęp tych struktur i modeli, musimy określić ewentualne zmiany, które może to wprowadzić do naszych Statutów.

Uwaga: Wielość żywych już istniejących grup, które działają według klasycznych i tradycyjnych praktyk AM w różnych krajach, jest rozważana w modelu drugim. Odnowa AM nie ma zamiaru odstawić na bok wszystkich tych ludzi, którzy chętnie i z tak wielkim oddaniem są z nami w tak wielu grupach parafialnych czy grupach "Najświętszego Serca". Nie chcemy się ich pozbyć, przeciwnie: w niektórych przypadkach będziemy ich promować.

A. AM – model działania cyfrowego

Ten model wdrażania AM będzie oferował, za pomocą środków cyfrowych, włączenie się w naszą globalną sieć modlitwy i życie naszym planem duchowym. Ludzie są zaproszeni do życia naszymi propozycjami nie tyle we wspólnotach parafialnych, ile w wirtualnych; w sposób indywidualny, poprzez e-mail, interaktywne strony oraz/albo uczestniczenie w serwisach społecznościowych. Jako że Internet jest ponadnarodową rzeczywistością, która nie zna granic, będziemy mogli dotrzeć do ludzi w każdym kraju świata, także w tych, w których AM nie jest dziś obecne.

Nie zaczynamy od zera. AM już jest znacząco obecne na “kontynencie cyfrowym”, z dobrym doświadczeniem i sukcesami (*Passo-a-rezar* w Portugalii, *Priere au coeur du Monde* we Francji, strona internetowa USA, wiele stron na Facebooku itd.). Będziemy także badali możliwości stworzenia ogólnoświatowej koordynacji już istniejących cyfrowych sieci modlitwy i duchowości (*Pray-as-you-go*, *Sacred Space*, *Notre Dame du Web* itd.), proponując im wzajemną współpracę w skoordynowanych programach.

Cele i etapy działania

Cel 25: Utworzenie prawdziwej globalnej sieci modlitwy między 83 krajami, w których jest AM, takiej, która byłaby w stanie zademonstrować i docenić bogactwo naszej kulturowej, narodowej i religijnej różnorodności.

Działanie 1: Biuro Międzynarodowe zmieni stronę internetową, wprowadzając nowe możliwości techniczne: będzie nowa strona domowa, na której AM będzie zaprezentowane w interaktywny, wizualny sposób. Obecne usługi, jakie teraz zapewnia nasza strona zespołom krajowym, będą od teraz w formie *Intranetu*; strona będzie miała potrzebne parametry techniczne do udostępniania mediów (wideo, obrazów, podcastów, Flux RSS itd.), samouczków oraz narzędzia, które umożliwią szybkie modyfikowanie/dostosowanie produktów do różnych języków i kultur. Strona będzie miała układ z wyróżnionymi linkami interaktywny z innymi interfejsami w sieci (stronami, blogami, serwisami społecznościowymi).

Działanie 2: Jeśli będzie taka wola, nowy portal międzynarodowy będzie dawał krajowym biurom AM i ERM ich własne strony, którymi oni będą administrować i na których będą mogli prowadzić wymianę materiałów i wiadomości (Flux RSS).

Cel 26: Stworzyć zespół koordynujący działanie cyfrowe na poziomie międzynarodowym, aby ułatwić tworzenie sieci cyfrowej (stron i serwisów społecznościowych), umożliwiającej wymienianie się środkami i umiejętnościami i dającej dostęp do “cyfrowego kontynentu” wszystkim Biurom Krajowym AM.

Działanie 1: Biuro w Rzymie powoła i skoordynuje pracę zespołu specjalistów od projektu stron internetowych (interaktywny układ, rozgałęzienia i nawigacja, tworzenie szablonów itd.), który będzie pracował nad stroną. Jego członkowie powinni mieć doświadczenie w cyfrowej

obróbce grafiki (Photoshop, Adobe Illustrator itp.), tworzeniu filmów wideo oraz szeroko pojętym cyfrowym światem (Facebook, Twitter, Dailymotion, YouTube itp.). Zespół powinien się składać z młodych świeckich oraz jezuitę, który jest zorientowany w temacie (albo kogoś, kto może zapewnić specyficzną linię redakcyjną AM).

Cel 27: Przebadanie możliwości stworzenia linków z sieciami cyfrowymi z dziedziny duchowości, które już istnieją.

Działanie 1: Kiedy nowy model strony międzynarodowej będzie już działał, Delegat Dyrektora Generalnego AM skontaktuje się z odpowiedzialnymi za serwisy modlitewne wspomniane wcześniej oraz innymi, aby zbadać możliwość współpracy i olinkowania.

B. AM – model działania w służbie lokalnego kościoła

W tym modelu AM pełni posługę na rzecz diecezji i wspólnot chrześcijańskich, *gdziekolwiek dwóch lub trzech spotyka się w imię Jezusa*. Duchowy plan daje inspirację do tworzenia nowego oblicza Kościoła, który się rodzi, aby obudzić czy odrodzić w chrześcijanach głęboką i osobistą relację z Chrystusem. Jest to na pewno w linii Nowej Ewangelizacji.

Model ten może być prowadzony w formie wędrownych misji – w stylu apostołów; wędrowne zespoły złożone z odpowiednio przygotowanych członków AM wizytują wspólnoty parafialne i starają się wnieść swój wkład, jak podczas rekolekcji, w duchowe rozbudzenie tych wspólnot (*jest to inspirowane francuskimi i amerykańskimi misjami parafialnymi*). Taka propozycja będzie zawsze rozwijana w porozumieniu oraz w stylu duszpasterskim diecezji w posłudze dla niej, jak również dla grup już istniejących we wspólnocie.

Duchowe owoce tego modelu mogą być dwojakie, zależnie od kontekstu kulturowego i lokalnej potrzeby:

- Duchowa odnowa członków grup istniejących w parafiach, instytucjach czy ruchach. Nie ma potrzeby tworzenia nowych struktur. AM służy ludziom w już istniejących strukturach parafialnych i diecezjalnych. Potencjalnymi beneficjentami mogą być członkowie wspólnot, zespołów duszpasterskich, katechistów czy innych grup. Propozycja AM będzie zawierała wspólne czytanie Ewangelii oraz dzielenie się doświadczeniem życia, aby dostrzec obecność Zmartwychwstałego Pana i stać się dyspozycyjnym dla Jego misji. Wędrówka AM może mieć wkład nawet w sam charakter takiej odnowy. Ci, którzy będą zainteresowani podtrzymaniem więzi z AM, mogą zostać zapisani na listy dystrybucyjne Krajowego Sekretariatu. Od tego momentu będą wspierani i będzie się im towarzyszyło przez subsydia oraz propozycje formacji (nie będzie w tym wypadku tworzenia nowych grup AM).
- W określonych wspólnotach kościelnych, w których będzie to odpowiadało potrzebom ludzi, AM może położyć fundamenty pod nowe grupy czy wspólnoty, które będą żyły

eklezyjalną dynamiką tu opisaną. Takie grupy otrzymywałyby wsparcie z Krajowego Sekretariatu.

Cele i etapy działania

Cel 28: Zapewnić diecezji posługę misjonarską w parafiach, opartą na specyficznym stylu AM/ERM.

Działanie 1: Zespół krajowy powoła grupę misjonarską i da jej odpowiednią formację, wpajając jej członkom ducha AM.

Działanie 2: Zespół krajowy ustali treść warsztatów animatorskich, która będzie mogła być stosowana podczas misji parafialnych (średnio od około trzech do pięciu dni trwania).

Działanie 3: Zespół krajowy będzie udostępniał program misjonarski AM na prośbę parafii/diecezji i ustali terminarz wizyt we wspólnotach, które się zgłosiły.

Działanie 4: Podróże Sekretarza Krajowego będą służyły promowaniu tego modelu, poprzez proponowanie go biskupom i proboszczom.

Cel 29: Zaoferować możliwość spotkań i formacji osobom, które nie są związane z określonymi grupami, ale które używają duchowych środków AM.

Działanie 1: W ciągu roku zespół krajowy zorganizuje dwa lub więcej dni otwartych dla wszystkich; będą one formacją dla przyjaciół AM na poziomie diecezjalnym.

Cel 30: Zapewnienie istniejącym grupom AM właściwych materiałów i programów formacyjnych.

Działanie 1: Zbierając najlepsze praktyki z innych krajów czy też tworząc własne, Sekretariat Międzynarodowy i/albo Koordynatorzy Kontynentalni wymyślą i udostępnią folder z dokumentami, które będą ożywiały i staną się przewodnikami dla planów grupowych.

Działanie 2: Zespół krajowy przygotuje lub pozbiera odpowiedni materiał i zaoferuje go grupom.

Działanie 3: Krajowy Sekretarz i zespół krajowy (w takim wymiarze, w jakim to będzie możliwe) będą odwiedzali grupy AM i oferowały warsztaty formacyjne o podstawach AM.

Działanie 4: Zespół krajowy skontaktuje się z grupami podobnymi do AM, zwłaszcza zamierającymi grupami Najświętszego Serca czy innymi, aby zaoferować im materiał formacyjny i partnerstwo z AM.

C. AM – model stowarzyszenia młodzieżowego: Eucharystyczny Ruch Młodzieży

Model trzeci Apostolstwa Modlitwy – ERM – jest wyspecjalizowany w posłudze na rzecz dzieci i młodzieży. W praktyce tworzy on sekcję AM, która oferuje im program formacyjny inspirowany Eucharystią oraz przyjaźnią z Jezusem. Ukierunkowuje swoich członków na aktywną służbę na rzecz potrzeb świata. Strategia nauczania jest oparta na małych zespołach lub wspólnotach, które spotykają się co tydzień w towarzystwie lidera. Większe zebrania, obozy i wspólne świętowanie są częścią drogi formacyjnej. Nie wykluczając młodzieży w innym wieku, ERM okazuje się szczególnie pożyteczny dla kontynuowania edukacji dzieci po pierwszej komunii.

Jako obecna forma Krucjaty Eucharystycznej, jak było pisane wcześniej, ERM jest zakorzeniony historycznie i duchowo w AM. Jego program formacyjny zbiera i dostosowuje dla młodzieży program duchowy AM. Programy formacji i to, co zostało zaproponowane w “Modelu działania cyfrowego AM”, mogą być częścią tego, co ERM proponuje swoim członkom, zwłaszcza starszym. To właśnie w ERM młodzi ludzie kształtują swoje nawyki duchowe które, kiedy już dorosną, mogą kontynuować w AM przez resztę życia.

Dynamizm, który jest właściwy młodzieży oraz szybkim przemianom kulturowym tej grupy wiekowej, wymaga od nas uważnej analizy rzeczywistości ich życia, aby utrzymać aktualność naszej propozycji. Będziemy korzystali z pomocy ekspertów, żeby dogłębnie badać właściwości religijności młodzieży, ich kodów językowych, zainteresowań, potrzeb itd. Będziemy się dzielili materiałem i najlepszymi praktykami z różnych krajów. Będziemy regularnie poddawali ewaluacji treść programów formacyjnych, aby odpowiadały one rzeczywistości, w której żyje młodzież.

Mianowanie w każdym z krajów tej samej osoby do prowadzenia obu sekcji, AM i ERM, pokaże że mają one wspólną ścieżkę duchową. Ideałem byłoby, gdyby jeden zespół krajowy doradzał i towarzyszył Sekretarzowi Krajowemu w obu aspektach jego misji. Gdyby zespoły były oddzielne, jeden dla AM, jeden dla ERM, oba powinny pracować wspólnie, w komunii. Uniformizacja czy ustalenie kolorów i symboli używanych jako znaki rozpoznawcze każdej z sekcji pomoże uczynić ich unię widzialną.

Treści o odnowie AM odnoszą się również do ERM. Odpowiedzialnością krajowych zespołów ERM będzie określenie tego, co przyjąć i użyć z rzeczy najbardziej im odpowiadających.

Cele i etapy działania

Cel 31: Utrzymanie stałej aktualności treści programu formacyjnego ERM.

Działanie 1: Zespół krajowy (w razie potrzeby przy pomocy Biura Międzynarodowego) rozważy raporty przygotowane przez specjalistów na temat rzeczywistości życia młodzieży dla celów własnego planowania. W stopniu, w jakim to będzie możliwe, skontaktuje się ze specjalistami od badań społecznych i religijnych. Będzie rozważnie wprowadzał materiał badawczy do swoich warunków lokalnych, jeśli będzie on pochodził z innego kraju czy rzeczywistości kulturowej.

Działanie 2: Zespół krajowy ustali terminarz ewaluacji używanych programów w świetle diagnozy rzeczywistości.

Cel 32: Umocnienie tożsamości i jedności ERM jako ruchu ogólnoswiatowego. Wzmocnienie jego więzi i jedności z AM.

Działanie 1: Rada Międzynarodowa ERM przygotuje do publikacji światowy przewodnik ERM i opracuje szkic Statutów ERM, które ostatecznie mogłyby być włączone w obecne Statuty AM.

Cel 33: Stworzenie planu formacji dla ERM, który będzie zintegrowany z planem AM, o charakterze progresywnej propozycji życia chrześcijańskiego na kolejnych jego etapach.

Działanie 1: Zespół krajowy ERM przebadają materiał o odnowie AM w celu zawarcia w swoim planie elementów, które będą się wydawały najbardziej odpowiednimi, oczywiście z uwzględnieniem potrzebnego przystosowania.

Działanie 2: Biuro Międzynarodowe będzie sugerowało mianowanie jednej osoby do podjęcia odpowiedzialności za AM i ERM na poziomie krajowym czy też prowincjalnym.

Działanie 3: Zespół krajowy poszuka możliwości zunifikowania i ustalenia symboliki dla tych, którzy idą drogą duchową ERM lub AM, aby pokazać ciągłość ich planu formacji.

Działanie 4: Zespół krajowy ustali termin dwóch spotkań na rok, aby zebrać tych, którzy podążają ścieżką ERM wraz z osobami z AM, by mogli się oni spotkać i pogłębić wspólną duchowość.

Narzędzia ewaluacji

6 – Narzędzia ewaluacji

Odnowa AM przyniesie efekty i umożliwi powstanie oraz utrzymanie “stanu ciągłej odnowy”, jeśli wykorzystamy odpowiednie mechanizmy do kontroli i ewaluacji działań, które promujemy, i ich konkretnego wprowadzania w życie. Musimy mieć pewność, że to, co proponujemy w naszych celach, jest wypełniane.

Za systematyczną ewaluację procesu odnowy będą odpowiedzialni Koordynatorzy Kontynentalni w ramach obecnej struktury spotkań kontynentalnych co dwa lata. Delegaci światowi będą odwiedzali różne państwa w takim porządku.

Krajowe zespoły będą prowadziły kontrolę lokalną. Ważne jest, aby wiedzieć, czy lokalne grupy i jednostki wchodzą na ścieżkę duchowego rozwoju. Zespoły krajowe będą potwierdzały to wszystko, co do czego mamy nadzieję, że się wydarzy. Interesującym kryterium odnowy, który można wziąć pod uwagę, kiedy już zaczniecie wprowadzać te propozycje w życie, jest przyjrzenie się, czy przyciągamy do AM ludzi poniżej 35. roku życia.

Biuro Międzynarodowe wyśle dwa kwestionariusze, a zespoły krajowe zostaną poproszone o obserwację procesu odnowy. Jeden z nich jest zawarty w tym dokumencie, drugi, który jest dłuższy, będzie wysłany rok później. Pierwszy z nich dotyczy informacji zwrotnej na temat pierwszych wrażeń na początku drugiego etapu odnowy. Drugi będzie szczegółową ewaluacją wprowadzania w życie nowych propozycji i struktur wskazanych w tym dokumencie. Informacje, które pozyskamy z tych kwestionariuszy, spotkania zaplanowane na kontynentach i wizyty Delegata będą bazowym materiałem potrzebnym do “mierzenia pulsu” ogólnoświatowego procesu odnowy oraz do wprowadzenia potrzebnych poprawek do naszych propozycji.

Cele i etapy działania

Cel 34: Wybadać, czy w jednostkach i grupach dzieje się faktycznie to, co według naszych zamierzeń dzieć się powinno.

Działanie 1: Krajowy zespół ustanowi kryteria weryfikacji i zdefiniuje oczekiwane owoce na drodze AM w celu potwierdzenia, czy jednostki i grupy AM są na właściwej drodze. Może w tym pomóc ustalenie lokalnego profilu apostoła modlitwy.

Cel 35: Pozyskać informacje o postępie procesu odnowy, aby móc dokonać kontroli.

Działanie 1: Zespoły krajowe odpowiedzą na Kwestionariusz 1 do pierwszego grudnia 2012 r. i wyślą go do Koordynatorów Kontynentalnych.

Działanie 2: Na kontynentalnych spotkaniach AM/ERM wg terminarza, ewaluacja procesu odnowy będzie potraktowana jako temat główny.

Działanie 3: Koordynatorzy Kontynentalni będą monitorować rozwój odnowy w swoich regionach i podtrzymywać płynną komunikację z zespołami krajowymi w ich regionach.

Działanie 4: Międzynarodowa Rada AM będzie organizować regularne spotkania *on-line*, aby towarzyszyć i zachęcać do procesu odnowy, będzie też czujna na trudności, które mogą się pojawić.

Działanie 5: Terminarz nadchodzących wizyt Delegata AM da priorytet miejscom, które wymagają specjalnej pomocy w procesie odnowy.

Działanie 6: Rok po wydaniu tego dokumentu, Biuro Międzynarodowe rozpowszechni w AM bardziej szczegółowy Kwestionariusz 2, aby pozyskać raporty o postępie procesu odnowy w danym kraju czy prowincji. Kwestionariusz będzie rewizją poziomu postępu w osiągnięciu każdego z celów przedstawionych w tym dokumencie. Odpowiedzi zostaną przesłane Koordynatorom Kontynentalnym.

Uwaga: Liczne cele i etapy działania pokazane w tym dokumencie nie określają ram czasowych ich wykonania. Jest zadaniem Biura Międzynarodowego i zespołów krajowych, aby ustalili oni własny terminarz i priorytety w swoich planach strategicznych, dotyczących przeprowadzenia odnowy AM.

Kwestionariusz dla zebrania opinii i sugestii

Kwestionariusz odnowy AM 1

(do uzupełnienia do 1 grudnia 2012 r.)

1. Ogólne wrażenia po lekturze dokumentu.
2. Najbardziej interesujący i innowacyjny pomysł.
3. Zmiany, sugestie i obserwacje dla wzbogacenia i udoskonalenia tekstu.
4. Sugerowane aspekty czy inicjatywy, które powinny być jak najszybciej wprowadzone.
5. Trudności napotkane w tekście lub możliwe trudności, które już możemy przewidzieć w przyszłości.
6. Aspekty niejasne, obce czy wydające się nie odpowiadać waszej rzeczywistości.
7. Aspekty, w których będzie wymagana pomoc lub też realizacja zostanie opóźniona. Dlaczego?
8. W jaki sposób zmierzamy do stania się GLOBALNĄ SIECIĄ MODLITWY?
9. Jak została przyjęta DROGA SERCA? Jak jest wprowadzana w życie?
10. Jaka jest w naszym kraju obecna sytuacja TRZECH MODELI OPERACYJNYCH, które zostały opisane? (opiszcie obecny stan każdego z nich).
11. Krótki opis i podsumowanie reakcji tych, którzy czytali ten dokument.
12. Inne komentarze.

Dodatki

Dodatki

Dodatek 1

Podajemy Wam objaśnienie idei AM obecne w wyciągu z dokumentu zatytułowanego "Klejnot ze starej skrzyni skarbów", napisanego w 2012 r. na początku procesu odnowy AM.

III. Historyczne korzenie Apostolstwa Modlitwy w ich odniesieniu do teraźniejszości

Apostolstwo Modlitwy, które pragniemy odrodzić dzisiaj, jest rezultatem ewolucji charyzmatu założycielskiego z 1844 roku, który nadal uznajemy za w pełni trafny. Czytamy tę historię na nowo, zadając sobie pytanie o to, w jaki sposób jest ona istotna dla dzisiejszego świata.

Serce Jezusa i Eucharystia

Życie chrześcijanina rozpoczyna się i składa ze spotkania z miłością Boga objawioną w Jezusie Chrystusie. Centrum tego objawienia stanowi Serce Jezusa, symbol litości oraz dobroci Ojca, które przychodzą do nas poprzez Jego Syna. Jednocześnie to Serce odkrywa nam prawdziwe znaczenie bycia człowiekiem. Symbolizuje głęboką wewnętrzną postawę, która charakteryzuje życie Jezusa i powinna charakteryzować nasze życie, życie uległe Duchowi, kochające i posłuszne Ojcu oraz skierowane ku służbie innym.

To, co odnajdujemy w głębi Serca Jezusa, nie jest różne od tego, co traktujemy jako najgłębsze znaczenie Eucharystii. Eucharystia pokazuje nam Serce Jezusa i uobecnia nam Jego Tajemnicę Paschalną, to jest życie oddane Jego Ojcu oraz braciom i siostram, Jego Ciało i Krew wydane za nas, Jego miłość, która prowadzi do Zmartwychwstania. W tym sakramencie, Jego Serce jest otwarte i ofiarowywane ludziom w tajemniczy i rzeczywisty sposób.

To jest duchowy szkielet oraz teologiczna podstawa tego, do czego przeżywania zaprasza AM. Propozycja ta w prosty sposób podkreśla istotne aspekty każdej chrześcijańskiej duchowości: eucharystyczny sposób życia, zjednoczony z Sercem Jezusa. AM pragnie pomóc w upodabnianiu naszych serc do Jego Serca, chce nam pomóc w przewyciężeniu pokus w walce duchowej, w zjednoczeniu z Jezusem i w sposób, w jaki On to czynił. ERM mówi dokładnie to samo, kiedy zaprasza młodych ludzi do "podażania za Jezusem". Jest to szkoła modlitwy i szkoła życia: ucząc o głębi modlitwy, AM uczy żyć tak, jak żył Jezus.

Apostolstwo Modlitwy jako wyraz miłości Serca Jezusa Chrystusa

Duchowa propozycja AM pragnie być wyrażeniem czy też odkrywaniem miłości oraz postaw żyjących w Sercu Jezusa.

AM zrodziło się w 1844 roku jako zaproszenie do grupy młodych jezuickich scholastyków do bycia apostołami i misjonarzami w ich bieżącym życiu, jednocząc wszystko co robili z Chrystusem, zaczynając już w teraźniejszości, a nie jedynie żyjąc przyszłością, w której mieliby wyjechać do odległych miejsc, aby głosić Ewangelię. Całe ich życie oraz każda z ich działalności mogła już być apostołską oraz misjonarską, jeśli – skoro zaczynali dzień – ofiarowywali to wszystko Bogu i włączali to w akcję Kościoła. Ofiarowanie i wierne przeżywanie codzienności zostało im zaproponowane jako droga, aby pomóc duchowo znajdującym się daleko misjonarzom oraz misjom całego Kościoła.

Określoną praktyką, która pomogłaby im wprowadzić to w rzeczywistość, było modlitewne ofiarowanie dnia na samym jego początku. Tym sposobem wyrażali swoje pragnienie, decyzję i wolę przeżycia całego dnia dla Pana. Życie tym ofiarowaniem każdego dnia stało się pięknym wyzwaniem, które nadawało nowego znaczenia ich życiu, zachęcając do poszukiwania i odnajdowania Boga we wszystkich rzeczach oraz kochania i służenia we wszystkim. Ich normalne codzienne posługi oraz bycie studentami były od tamtej chwili pełne Bożej obecności w nowy sposób.

Pod koniec dnia, modlitwa rachunkiem sumienia zbierała w duchu rozeznawania oraz wdzięczności wszystko, co Pan uczynił w ich życiu, z tym, co ofiarowali Mu z samego rana. Te dwa momenty modlitwy pokazywały im, jak żyć, będąc bardziej dostępnym działaniu Bożemu w ciągu dnia i być bardziej czujnym na Jego prowadzenie.

Młodzi jezuici wiązali te dwie praktyki z trzecim momentem – codziennym uczestnictwem w Eucharystii, w której mogli dostrzegać tę samą dynamikę otrzymywania od Boga oraz dawania Mu siebie. W Eucharystii Chrystus ofiarowuje siebie Ojcu oraz ofiarowywał się im, pociągając ich do Jego własnego przykładu polegającego na składaniu w ofierze swojego życia. Pomiędzy tym trzema momentami była łączność i ciągłość, jako że dwie modlitwy pomagały im żyć Eucharystią przez resztę dnia.

Zrozumieli później, że ów eucharystyczny sposób życia wypływał z ideału miłości i człowieczeństwa przeżywanych przez Jezusa w Jego własnym Sercu. Życie duchowością eucharystyczną nie jest czymś innym od życia duchowością Serca Jezusa. Jak wcześniej powiedziano, zdali sobie sprawę z tego, że głębokie znaczenie Eucharystii oraz Serca Jezusa odnosi się do tego samego zagadnienia teologicznego: do gotowej wydać siebie miłości Ojca do ludzkości oraz do wypełnionej przez nowego Adama, wcielonego Syna, na tę miłość odpowiedzi – poprzez oddanie samego siebie Ojcu, *umiłowawszy do końca*, oraz wydanie się dla nas. Młodzi jezuici czuli się zaproszeni do złączenia swojej modlitwy i życia tą dynamiką odkupienia.

Hojne ofiarowanie swojego życia w otwartości na Ducha Świętego było sposobem, w jaki owi jezuici mieli możliwość uczestniczenia w misji Chrystusa w codziennym życiu. Służyli Kościołowi nie tylko przez modlitwę, ale i żyjąc wiernie tym, czego oczekiwano od nich na tym etapie życia, a zatem studiowania i prowadzenia świętego życia dokładnie tam, gdzie się akurat znajdowali. Był to sposób, w jaki służyli i wspierali duchowo i konkretnie Kościół oraz jego misjonarzy na granicach. Poszerzali swoje horyzonty i swoje serca na wymiary uniwersalnej misji Kościoła. Wraz ze wzrastaniem w wyczuciu Kościoła, ich życie i wszystko, co czynili, stawało się bardziej apostołskie.

Ten program na życie został nazwany Apostolstwem Modlitwy, które po kilku latach miało już miliony członków. AM oferowało im sposób nadania nowego znaczenia codziennej rutynie, która stała się ścisłym polem współpracy z Chrystusem w misji Kościoła. Co się dotyczy sakramentów, AM pokazywało sposób na życie konsekwencjami chrztu oraz powszechnego kapłaństwa wiernych.

Z powodu wyraźnego wymiaru eklezjalnego, propozycja modlitwy w intencjach Papieża zrodziła się w AM bardzo naturalnie, w 1890 roku. AM było modlitewną służbą, która angażowała życie jego członków w misję całego Kościoła.

AM wyraża **Eucharystię, Kościół i misję** w spójny i nierozdzielny sposób, jak są one zjednoczone w Sercu Jezusa. Uczy nas, jak żyć Eucharystią, jak służyć w Kościele i rozumieć swoje życie jako misję.

- Czynimy te wartości naszymi własnymi poprzez naszą modlitwę ofiarowania, mówiąc Bogu, że pragniemy żyć w uległości Jego Duchowi.
- Przeżywamy swoje życie “na sposób Kościoła”, w czasie modlitwy i w czasie działania, w czasie radości i czasie żalu, w czasie poświęcenia oraz czasie wypoczynku.
- Poszerzamy naszą perspektywę, aby obejmować cały kosmos w naszej modlitwie, ucząc się szacunku dla stworzenia oraz odnajdowania obecności Stwórcy we wszystkich rzeczach, ponieważ AM uczy nas żyć i kochać tak, jak Jezus czynił to w swoim Sercu.
- Poszerzamy naszą perspektywę, gdy wspólnie z Ojcem Świętym stajemy się bardziej świadomi dzisiejszych głównych kwestii społecznych, ucząc się patrzenia na świat oczami Trójcy Świętej, jak uczy nas św. Ignacy.
- Wcielamy w życie ten ideał, gdy pozwalamy papieskim intencjom modlitwy przemieniać nasz własny styl życia, nakierowując nas bardziej na służbę sprawiedliwości Królestwa. Przez AM poświęcamy się życiu zgodnemu z tym, o co się modlimy.

Spisane przez Międzynarodową Radę AM, pomiędzy lutym a wrześniem 2010 r.

Dodatek 2: AM podsumowane w trzech zdaniach

Kolejny kształt, w który można ubrać główne przesłanie AM, w bardziej skondensowanej formie, jest zainspirowany sceną Zwiastowania u Łukasza 1, 26. Może on być wyrażony w trzech zdaniach:

1. Raduj się, zmartwychwstały Pan jest z Tobą!

Nie jesteś sam, Bóg przychodzi do Ciebie i pragnie z Tobą pozostać. Kocha Cię, interesuje się Tobą i chce, abyś połączył swoje życie z Jego. Nigdy Cię nie opuści.

2. Nie lękaj się! Jezus powołuje Cię do bycia Jego przyjacielem.

Jezus patrzy na Ciebie z miłością i powołuje Cię do bycia Jego apostołem, abyś stale Mu towarzyszył oraz abyś mógł być posłany do współpracy z Nim w Jego misji.

3. Twoje życie jest warte zachodu! Ofiaruj je Ojcu.

Z Maryją, która jest służebnicą Pańską, powiedz Ojcu, aby spełniał swoją wolę w Twoim życiu. Powiedz Jezusowi, że jesteś gotów chodzić za Nim i z Nim pracować. W swoim ubóstwie powierz tę odrobinę, którą posiadasz, a Pan zrobi resztę.

Dodatek 3: Plan modlitwy osobistej

Modlitwa osobista w AM zawiera dwa albo trzy momenty spotkania z Panem w ciągu dnia. Jeden z możliwych modeli ma trzy czasy modlitwy w ciągu dnia.

Trzy czasy modlitwy

Zapraszamy Was, członków AM, do założenia sobie trzech czasów modlitwy w ciągu dnia: jednego z rana, jednego (lub więcej) w ciągu dnia i jednego wieczorem. Sugerujemy Wam możliwą treść modlitwy, która może oczywiście być dostosowana do każdej jednostki czy kultury.

Czas pierwszy: poranek – zacznę mój dzień z Nim.

Zacznę dzień w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uświadomię sobie obecność Zmartwychwstałego Chrystusa, który jest teraz ze mną. Będę się modlił:

- Panie, otwórz drzwi mojego serca. Przyjdź i zamieszkać w moim domu.
- Naucz mnie patrzeć na świat Twoimi oczami, żyć Twoim Sercem, interesować się tym, czym interesujesz się Ty... *(modlę się w dwóch intencjach z tego miesiąca).*
- Panie, uczyni mnie uległym i czujnym na Twój głos... *(czytam krótki fragment z Nowego Testamentu: Ewangelię z dnia albo tekst, który mówi o Jezusie posyłającym swoich uczniów na misję).* Niech Twoje Słowo, Panie, będzie ze mną przez cały nowy dzień.
- Ofiaruję Ci moje życie, Panie, tę odrobinę, którą mam, tak jak Maryja... *(modlę się modlitwą ofiarowania).*
- Bądź ze mną, Panie, w tym nowym dniu. Amen.

Czas drugi: w ciągu dnia – spotkanie z Przyjacielem.

W ciągu dnia pomyślę o Jezusie. Przypomnę sobie Jego pragnienie bycia ze mną i odnowię w swoim sercu moje pragnienie bycia z Nim. Nawiedzę kościół lub zatrzymam się na chwilę w cichym miejscu. Pomodlę się, będąc w drodze, wezmę udział w Eucharystii. Mogę powtarzać sobie jedną z tych krótkich modlitw:

- *Bądź ze mną, Panie, przez cały dzień.*
- *Chodźmy razem, Panie.*
- *Przyjdź, zamieszkać w moim sercu.*
- *Bądź moim towarzyszem, Panie.*
- *Wszystko z Tobą i dla Ciebie, Panie.*

Czas trzeci: wieczór – rachunek sumienia.

Przyjrę się minionemu dniowi, który dobiega końca. Zapytam siebie, w jakim stanie ducha jestem pod koniec dnia. Powiem Jezusowi:

- Dziękuję Ci, Panie, bo widzę, że byłeś dziś ze mną. Dziękuję za radości, które mi dałeś, i za wspieranie mnie w moich słabościach.
- Proszę o przebaczenie, że nie byłem dla Ciebie dostępny. Przepraszam, że nie dałem Ci realizować Twoich pragnień wobec mnie i że nie oddałem Ci mojego serca. Proszę o Twój uzdrawiający dotyk, Panie, który z miłością i szacunkiem uwalniasz mnie od moich ciężarów.
- Pomóż mi przestać być przeszkodą w tym, czego pragniesz dla mnie na dzień jutrzejszy.

Poniżej jest kolejna propozycja codziennej osobistej modlitwy rozłożonej na dwa czasy – jeden na poranek, drugi na wieczór.

Modlitwa Serca

Dziesięć minut i dziesięć kroków rano

1. Wybieram właściwe miejsce i na parę kroków przed wejściem do tego miejsca, przez trzy sekundy przygotowuję swoje serce na modlitwę.
2. Przyjmuję pozycję modlitewną, uspokajam się, biorę parę głębokich oddechów.
3. Otwieram moje serce na kochającą obecność Ojca, Syna i Ducha Świętego, czyniąc znak krzyża.
4. Słyszę trąby. (Wielki Król rozkazał, aby zabrzmiały trąby, kiedy przychodzi do niego Jego syn książę lub księżniczka – Jego córka. Mogę wybrać inny symbol, który uświadomi mi radość Ojca ze spotkania ze mną.)
5. Przed Panem otwieram serce na nowy dzień: jak się czuję dziś rano? (Przychodzę na modlitwę takim, jakim jestem, ożywiony czy znużony, wesoły czy smutny, zaniepokojony czy pełen nadziei, jako grzesznik czy święty... Przychodzę jako ja.)
6. Otwieram moje serce na Słowo Pana: wybieram czytanie (np. z dzisiejszej liturgii), rozmyślam nad nim, pozwalam mu we mnie pracować, rozmawiam z Panem.
7. Otwieram moje serce na ofiarę: myślę o tym, co będę dziś robił i proszę, aby Jezus przez cały dzień mieszkał w moim sercu. Rozkładając dłonie, ofiarowuję Ojcu ten dzień, odmawiając modlitwę ofiarowania lub używając własnych słów.
8. Otwieram moje serce na misję: chcę dziś współpracować w misji Chrystusa tym, czym jestem, jaki jestem i gdzie jestem. Łączę moje życie i modlitwę z misją Kościoła przez modlitwę w dwóch intencjach, które powierza nam Ojciec Święty (aby zapoznać się z intencjami na dany miesiąc, zobacz www.apostleshipofprayer.net).
9. Otwieram serce na Maryję. Proszę o to, aby mi dziś towarzyszyła.
10. Kończę, dziękując Bogu za Jego dzisiejszą dobroć, w Imię Ojca...

Dwie modlitwy ofiarowania

Boże, nasz Ojciec, ofiaruję Ci cały mój dzień. Ofiaruję Ci moje modlitwy, myśli, słowa, działania i cierpienia w zjednoczeniu z Twym Synem Jezusem Chrystusem, który nie przestaje się Tobie ofiarowywać w Eucharystii dla zbawienia świata. Niech Duch Święty, który prowadził Jezusa, będzie dziś moim przewodnikiem i mą siłą, abym mógł świadczyć o Twojej miłości.

Zabierz, Panie, i przyjmij całą wolność moją, pamięć moją i rozum, i wolę mą całą, cokolwiek mam i posiadam. Ty mi to wszystko dałeś - Tobie to, Panie oddaję. Twoje jest wszystko. Rozporządzaj tym w pełni wedle swojej woli. Daj mi jedynie miłość Twą i łaskę, albowiem to mi wystarczy. Amen.

św. Ignacy z Loyoli

Dziesięć minut i dziesięć kroków rano (rachunek sumienia)

Przygotowuję się, proszę, dziękuję, jestem świadomy, ufam.

1. Wybieram właściwe miejsce i na parę kroków przed wejściem do tego miejsca, przygotowuję swoje serce na modlitwę.
2. Uświadamiam sobie, że jestem w kochającej obecności Ojca, Syna i Ducha Świętego.
3. Proszę Ducha Świętego o umiejętność spojrzenia w głąb oraz o siłę, która uczyni z tego rachunku narzędzie łaski, któremu On przewodzi, pozwalające mi zobaczyć Jego działanie w ciągu dzisiejszego dnia.
4. Patrzę Jezusowi w oczy i czuję, jak szczerze przyjmuje mnie On swoim ciepłym uśmiechem.
5. Przyglądam się swojemu sercu i pod koniec tego dnia mówię Panu, jak się czuję.
6. Dziękuję Panu za to, jakimi sposobami otwierał moje serce na Jego życie, Jego radość i pokój tego dnia. Uświadamiam sobie, w jaki sposób Pan mi dzisiaj pomagał w ofiarowywaniu mojego życia, za każdym razem, kiedy czułem się zjednoczony z Jego miłością, Jego pokojem, Dobrą Nowiną. Był obecny w moim życiu, zapraszając mnie do bycia z Nim (ważniejsze od tego, co ja zrobiłem źle, jest to, co On zrobił dobrze i co zdziałaliśmy razem!).
7. W jaki sposób byłem przeszkodą dla życia Pana w moim sercu? Niektóre moje wybory nie były od Dobrego Ducha. Proszę o uzdrawiający dotyk przebaczonego Pana, który w miłości i szacunku do mnie zdejmuje ze mnie moje ciężary.
8. Przyglądam się kolejnemu dniowi i wraz z Panem planuję konkretnie, jak go przeżyć w zgodzie z pragnieniem Pana dla mojego życia. Pokładając w Nim całą ufność, przygotowuję się do powierzenia Mu kolejnego dnia jutro.
9. Przed pójściem spać czuję na mojej głowie rękę Jezusa, która z miłością błogosławi mi na dobry sen.
10. Spoglądam na Maryję, składam moje życie w Jej sercu i kończę w Imię Ojca...

Dodatek 4: Plan modlitwy w grupie

Formacja określonych grup AM, w parafiach czy też innego rodzaju wspólnotach, jest jak najbardziej odpowiednia i zachęcamy do niej w ramach kontekstów kulturowych. W takich grupach chrześcijanie mogą żyć duchową drogą AM we wspólnocie z innymi. W niektórych miejscach nazywają się one "Grupami Najświętszego Serca Jezusowego" i istnieją w diecezji, parafii lub instytucji edukacyjnej. Tworzenie takich grup AM może również być efektem misji parafialnych (które proponowaliśmy w sekcji o modelach operacyjnych).

Plan modlitwy w grupie jest oparty na dzieleniu się doświadczeniami naszej *Drogi Serca*. Normalnie spotykają się takie grupy raz na tydzień, a spotkania są przeplatane uwielbieniami, pracą społeczną, czasem dzielenia się doświadczeniami życiowymi, sesjami formacyjnymi. Tempo powinno zachęcać członków takich grup do wejścia na ścieżkę duchowego rozwoju (nie wystarczy zbierać się razem na modlitwie).

Zespół krajowy powinien wspierać i monitorować takie grupy, zapewniając im odpowiednie materiały formacyjne. Sekretarz Krajowy, w takim wymiarze, w jakim ma możliwość, będzie odwiedzał grupy i planował regularne spotkania na poziomie krajowym lub lokalnym. Jeśli on sam nie może odpowiednio często uczęszczać na spotkania grup, mianuje regionalnych dyrektorów AM (którzy mogą równie dobrze być mianowani przez biskupa czy Dyrektorów Diecezjalnych).

Rozwój określonych grup AM nie powinien spowodować utraty perspektywy tego, że AM to coś więcej niż widzialna grupa kościelna oraz że jest wiele innych sposobów "przynależenia" i życia naszą duchową drogą. Co więcej, AM przez samą swoją naturę jest raczej posługą kościelną aniżeli ruchem. Nie jest to zdeterminowana duchowość, lecz raczej wewnętrzna ścieżka w służbie wszystkim duchowościom w Kościele. Nie pretenduje do bycia konkurencją dla innych posług czy ruchów kościelnych, ale chce podtrzymywać swoją aktualną propozycję dla wszystkich chrześcijan, włączając w to tych, którzy już należą do innych grup bądź organizacji kościelnych.

Praktyki AM dla planu modlitwy w grupie

Można używać praktyk duchowych czy pobożnościowych, które należą do tradycji AM, chociaż same teksty i ich zawartość musi być dostosowana i wzbogacona. Można stworzyć nowe praktyki, zależnie od potrzeb i nowych kontekstów kulturowych, którym chcemy służyć.

Oto przykłady niektórych starych i nowych pomysłów, które sprawdzają się dziś w różnych częściach świata:

- Kurs wstępny dla tych, którzy chcą się przyłączyć do AM.
- Warsztaty modlitwy, jednodniowe lub dłuższe rekolekcje, Ćwiczenia Duchowe.
- Adoracja Eucharystyczna.
- Czuwania i godziny święte.
- Aktywne uczestnictwo w globalnej sieci AM przez e-mail lub serwisy społecznościowe.